

KAMNIŠKI

TEKSTILEC

glasilo
delovne organizacije

Svilunit

Kovinarska 4 • Kamnik

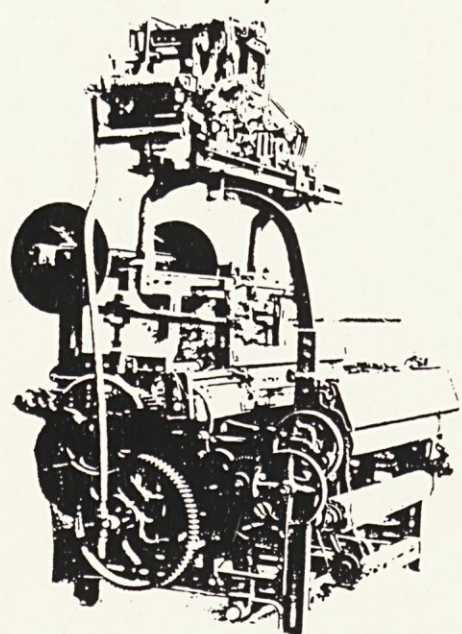
letnik XXIII • leto 1985 • številka

1~2

Vsebina:

Osrednja tema: Kako bomo napolnili predalnik skupnih želja in potreb	1
Proizvodna dogajanja: – Proizvodnja v letu 1984 – Kooperanti v letu 1984 – Storitve tujim v letu 1984	2
Iz uradnih listov za življenje – Nadurno delo	3
Iz dela DPO in društev – S konference IGD Svilanit – Delo gasilcev ni nikoli dokončano – Ob 20-letnici DITT Kamnik	4
Aktualno – Utrinki iz sejma »MODA 85« v Ljubljani	5
Upokojili so se – Hasibovič Tadžudin – Lenarčič Marija – Štefanič Rozka	6
Športne novice	7
Bodica – Basen	8
Prebrali pa boste še lahko – Svilanit v prodajnih akcijah – O novi trgovini – Leto spodbujanja inovatorstva – Srednjeročni plan 1986 – 1990 – Lepo je, da ste se nas spomnili	9

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
LETNIK XXIII. ŠT. 1 – 2 1985
GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
»SVILANIT« KAMNIK
GLASILO UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR:
Adi Kužnik, Anka Hubad, Zdenka Bricelj,
Jožica Lanišek-Golob, Alojz Jerman
Odgovorni urednik: WIEGELE BOGO
Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
NAKLADA: 800 izvodov
IZVEDBA: Avtotehna TOZD »NOVA« Ljubljana

Prvo letošnje številko Kamniškega tekstilca začnemo z novo oblikovno in delno tudi vsebinsko zasnovo. Naraščajoči stroški tiskanja so narekovali racionalnejšo izrabo prostora, ki je dosežena z izrabo obeh notranjih strani in nekoliko drobnejšim tiskom.

Odbor za informiranje z uredniškim odborom pa sta se odločila, da Kamniški tekstilec še naprej izhaja v revijalni obliki in v šestih dvojnih številkah letno. Zaradi tega bo kakšna aktualna informacija o poslovanju in načrtih tudi v bodoče objavljena v Informatorju, Kamniški tekstilec pa tako namenjen pomembnejšim zadevam in pogledom na prehojeno pot.

Z uvedbo nekaterih stalnih rubrik, ki so razvidne že iz kazala, se želi obdržati rdečo nit informiranja iz številke v številko, zadolženi člani uredniškega odbora za posamezne rubrike in sodelavci Kamniškega tekstilca pa naj bi poskrbeli za vsebinsko pestrost in zanimivost branja in informiranja.

Želja uredniškega odbora je tudi, da bi nova preobleka in vsebinska zasnova pritegnila k sodelovanju tudi nove sodelavce Kamniškega tekstilca. Žal smo se v zadnjih številkah srečali s pomanjkanjem prispevkov, dane zadolžitve so nekateri vzeli tako, kot da je informiranje delavcev dolžnost le nekaterih članov uredniškega odbora, ne pa vseh delavcev, posebno pa še vodstvenega, vodilnega in strokovnega kadra. Žal pa manjka člankov ali pa vsaj pobud o tem, kaj se dogaja v proizvodnji in poslovanju, mnogo prizadevanja in dosežki posameznikov in skupin tonejo v pozabi, kot da jih ni bilo. Nedvomno pa obstajajo tudi rečene in zapisane misli, ki jim ni moč pritrčiti in dejanja, ki so vredna javne pohvale ali obsodbe.

S takšno vsebino bi Kamniški tekstilec postal še bolj naš in izhajal ob predvidenih terminih. Novoletna številka je žal izšla z zamudo, toda ne zaradi krivde uredniškega odbora oz. urednika, temveč tistih, ki danih zadolžitev niso izpolnili. Uredniški odbor se zaveda, da vsi delavci niso enako sposobni pisnega izražanja, nekaterim pa je to dolžnost, od mnogih pa je hvale vredna že pobuda, o čem bi pisali in čitali v našem časopisu.

Nihče pa ne dvomi o tem, da je Kamniški tekstilec res naš in bo tem bolj, čim več delavcev bo pri njem sodelovalo.

Urednik

**In pozabiti
je ne morem**

Bliža se 8. marec. Dan, ko se bomo spomnili svojih sodelavk, žena, deklet in mater s šopkom, nageljnomo ali pesmico ter jim čestitali k njihovem prazniku. Zakaj?

Zato, da se spomnimo in poklonimo spominu, staremu več kot sedem desetletij na žene socialistke, ki so izbojevale ta dan za praznik žen sveta. Zato, ker nas ta dan spominja na tekočo prehojeno pot imenovanih in neimenovanih žena revolucionark, bork, ki so s svojo aktivnostjo izborile prav mesto ženi v družbenem in političnem življenju ter presegle krivično odrinjenost iz vseh tovrstnih dogajanj v družbi.

In ne samo zato:

Tudi zato, da vsaj en dan v letu poveemo, da je res, da žena združuje več pglavitnih dolžnosti in lastnosti v eni osebi, o čemer so razglabljali in pisali mnogi modreci in literati. Vendar se jim vsega tega ni posrečilo zajeti in opisati v celoti. Da vsaj enkrat v letu porečemo, da je res, da žena »podpira« tri vogale pri hiši ter se zahvalimo za njih vsakdanji trud pri gospodinjiskem delu, vzgoji otrok in delovni prispevek na delovnem mestu, kjer enakovredno in dostikrat tudi prvenstveno bojujejo bitko za eksistenco družine, delovne organizacije in družbe nasploh. Zato drage sodelavke, matere, žene in dekleta sprejmite čestitko – nagelj in poljub za praznik žena kot simbol ljubezni in spoštovanja do vašega materinskega, delovnega in družbenega poslanstva in ga ne odvrzite, kajti le z vami je življenje celota, kar dokazuje v pesmi tudi naš pesnik:

*In pozabiti je ne morem
mi segla pregloboko je v srce,
ah, noč in dan podoba njena,
kjer sem, kjer hodim z mano gre...*

Pri razgovoru zamišljeni in resni

Osrednja tema

**RAZGOVOR ZA OKROGLO
MIZO**

Kako bomo napolnili predalnik skupnih želja in potreb

Tistega ponedeljkevega opoldneva smo se zbrali za »okroglo mizo« v naši sejni sobi, da bi spregovorili o razporejanju sredstev v sklad skupne porabe, kot se strokovno imenuje »omara« s predali, v katere vsako leto porazdelimo sredstva za uresničevanje naših skupnih želja in potreb.

Za vse vse delavce Svilanita se bodo odprli predali z regresom, počitnikovanjem, sindikalno dejavnostjo, za nekatere tisti z jubilejnimi in oktoberskimi nagradami, preventivnim okrevanjem, še celo upokojevcem in otrokom bodo ti natresli nekaj sreče v naročje. Skromno bodo na svoj račun prišla društva in šolarji iz Mekinji in morda tudi vsi, ki bodo neko oktobersko soboto prišli na tovarniško praznovanje.

Koliko v vsak predal, kdaj, komu in kako – na ta vprašanja smo si poskušali odgovoriti tistega ponedeljkevega opoldneva in če že ne odgovoriti, vsaj natrositi nekaj misli in idej, da bi bili ti predali za slehernega delavca dovolj polni, se v, v okviru možnosti.

Na razgovor smo povabili naše sodelavce iz različnih delovnih sredin naše delovne organizacije. Povabili smo takšne, ki jih odlikujejo lastnosti iskrenosti in jim gre beseda zlahka iz ust. Želeli smo, da bi se obelodanile skrite misli in želje, ki največkrat ostajajo za vrati garderob ali drugih manjših prostorov, kjer se sodelavci zbirajo, pogovarjajo. V prenekaterih primerih za seboj puščajo tudi sledi vročih razgovorov in kritike, največkrat takrat, ko je zanje prepozno. Povabilu k razgovoru so se odzvali: GRILC Franc, DE 13, HRIBOVŠEK Marinka, DSSS, ERŽEN Nežka, DE 13, OSOLIN Nina, DE 13, HRI-

BAR Ema, DE 10, RAK Janez, DE 15, BENKOVIČ Sonja, DE 23, MAVRIČ Marija, DE 42, JEGLIČ Jožica in PIRŠ Albin kot predstavnika sindikata, JENKO Matija, SITAR Marija in WIEGELE Bogo iz vrst strokovnih delavcev.

Tov. **WIEGELE Bogo**, vodja splošno kadrovske službe, sodeluje pri izdelavi predloga sklada skupne porabe od samega začetka pa do dokončne potrditve na organih samoupravljanja, nam je za začetek našega razgovora navrgel nekaj besed in misli, ki so bile tema našega nadaljnjega razgovora:

Delavci v TOZD razporejajo del čistega dohodka TOZD za osebne dohodke in skupno porabo v sorazmerju s tem, koliko so prispevali k ustvarjanju dohodka TOZD s svojim živim delom ter z upravljanjem in gospodarjenjem z družbenimi sredstvi.

Tako je zapisano v zakonu o združenem delu, ob sprejemanju zaključnega računa pa delavci odločamo o tem, kolikšen bo naš sklad skupne porabe v skladu s postavljenimi družbenimi merili, za kaj in kako bomo ta sredstva porabili.

Okrogla miza o tem vprašanju ni zgolj slučaj. Program razbremenitve gospodarstva in pogosto tudi naša želja je, da bi za skupno in splošno porabo, s tem pa tudi za skupno porabo v DO, dali manj in da bi s tem več ostalo za OD. Ob padanju realnih osebnih dohodkov in življenjskega standarda pa skupna poraba omogoča, da ob upoštevanju ekonomskih in socialnih kriterijev ta sredstva solidarno porazdelimo in s tem omogočimo letni dopust, okrevanje oz. razne oblike pomoči tako, da si novih moči za delo naberejo tudi tisti, ki bi si sicer npr. letni dopust na morju ali zdravilišču le težko privoščili.

Sredstva, ki jih v naši DO namenjamo v sklad skupne porabe (SSP) niso majhna, saj predstavljajo približno kar višino enomesečnega netto osebnega dohodka, dolg pa je tudi seznam po-

stavk, ko ta sklad porablamo. Med najbolj zanimivo postavko sodijo verjetno sredstva za regres za letni dopust, pa čeprav v spisku želja za leto 1985 predstavlja to eno tretjino SSP. Regres za LD spada v skupino postavk, ki se ji pravi **osebni prejemki**, sem pa gredo še nagrade ob upokojitvi, nagrade za jubilarne in oktoberske nagrajence, pomoči članom kolektiva ob raznih nesrečah in nagrade za upokojence ter seveda tudi boni za dan žena. Del sredstev uporabljamo za knjižna darila ob upokojitvi, za darila mladoporočencem, za Dedka mraza, kolektivno življenjsko in nezgodno zavarovanje, sindikalni izlet, piknik v Kamniški Bistrici, tovarniški praznik, za dotacije DPO in društva, preventivno okrevanje delavcev ter za regresiranje prehrane med delom, če prekoračimo sredstva, ki so dovoljena za izplačilo iz materialnih stroškov. Zadnja skupina sredstev pa je močno povezana z regresom za LD, saj skoraj tolikšna sredstva kot za izplačilo za regres porablamo za vzdrževanje počitniških objektov, obnovo opreme, reševanje prehrane na dopustu ter tudi za opremo in investicije za počitniške kapacitete in ODP. Iz sklada skupne porabe se izplačujejo še prispevki za kmete, za komunalo, za krajevne skupnosti, poseben del sredstev pa ob tem predstavljajo še sredstva za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev.

Ob razpravi o skladu skupne porabe se nedvomno postavlja vrsta vprašanj:

- ali je bilo 6.200 din regresa v letu 1984 in ob kriteriju višina regresa po otroškem dodatku tega denarja dovolj ali premalo in dovolj pravično razdeljen in ali bomo predvidenih 10.700 din v letu 1985 delili po enotnih kriterijih ali tako kot predvideva panožni sporazum – polovico vsem enako, drugo polovico pa po dohodku na družinskega člana, zdravstvenem stanju in pogojih dela,
- ali je nekaj čez 700.000 din za tovarniški praznik prispevalo k boljšemu počutju delavcev in izboljšanju medsebojnih odnosov ter za boljše rezultate dela, ali bi ta denar lahko smotneje porabili in ali predvidenih 1.500 din na delavca Svilarita oz. še enkrat toliko na udeleženca na proslavi v Domžalah ni razpisniško,
- upokojencem vsako leto organiziramo izlet, za dobro voljo pa priložimo kuverto, n. pr. v letu 1984 s tisočkom. Upokojenci bodo povedali, ali bi jim bolj odgovarjalo tovariško srečanje v naši menzi ob prigrizku, dobri kapljici in harmoniki ali, da si ogledamo še kakšen kotiček slovenske zemlje, kjer še nismo bili. V tovarni pa razmislimo o tem, ali jim

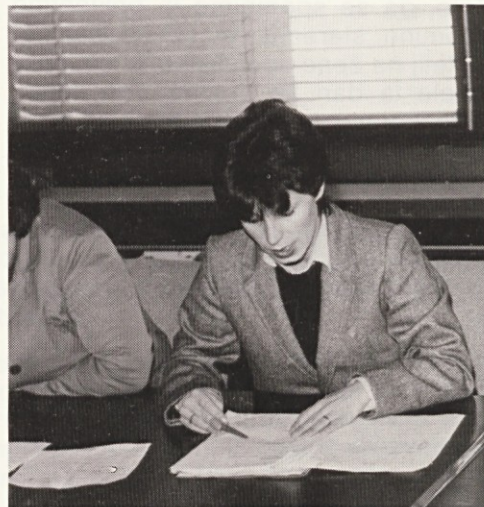

»Svilarki« za okroglo mizo: Mavrič Marija in Jeglič Jožica

od našega regresa odstopimo stotak ali dva in jim uresničimo lanskoletno željo, da bi kuverta lahko bila tudi druge barve in bi bili modre »priloge« (pettisočaka) še mnogo bolj veseli. Ob njihovih skromnih pokojninah in za to, kar so izgradili v naši delovni organizaciji, jim te pripombe nikakor ne smemo zameriti, za razmisliti pa bi bilo, da jim jo uresničimo,

- manjkov v počitniških domovih in menzi je bilo lansko leto nekaj manj, kar pa bomo obnovili, pa bo »šlo« iz sklada skupne porabe. Iz predvidenih sredstev za vzdrževanje, bo največ porabil Rab za kanalizacijo, pa še naprej kaže, da bo to nenasitna jama. Za jedilnico vemo, da je le začasna rešitev, notranja oprema je tudi že kar dotrajana, prostor ni za shrambo in še kaj se bo našlo za prihodnje leto. V Novigradu bomo obnovili temelje in instalacije, zamenjava notranje opreme pa bo morala počakati za leto dni,
- ali bo 18.000 din za 36 preventivnih okrevanj dovolj ali ne, ali preventivno okrevanje doseže svoj namen.

Pa še bi lahko naštel spisek želja, kakšni želji bi radi povišali znesek, kupiti kakšno garsonjero ali še novo prikolico in še kaj. Ali pa se morda tudi želimo odpovedati kakšni postavki, naš skupni dinar porabiti bolje in koristnejše in tudi takrat, ko bomo na letnem dopustu, kdaj pomislili na to, da moramo polomljen stol ali mizo ali plinsko bombo ali hladilnik, ki jih nismo zaklenili ob našem odhodu domov, plačati iz našega skupnega žepa, iz sklada skupne porabe.

Pa spregovorimo o našem predalniku skupnih želja in potreb

Misli ob okrogli mizi naj zato tečejo tako o delitvi kakor tudi o tem, kje se preveč neodgovorno obnašamo in neupravičeno trošimo naš skupni dinar.

Počitnikovanje

Razporejanje delavcev na letovanje

O letnih dopustih vedno in vsako leto znova veliko govorimo; nestrno pričakujemo razpise za letovanje, razočarani in kritični smo do Komisije za družbeni standard, ki po pravilniku o razporejanju delavcev na letovanje razporedi delavce na letovanje. Če sami sebe ne najdemo na spisku, ki na daleč oznanja »srečne počitnikarje«, smo jezni tudi nanje.

Tov. **BENKOVIČ Sonja**, kaj vi kot predstavnica mladih delavcev menite o načinu oz. kriterijih, ki jih komisija upošteva pri svojem delu: delovni pogoji, delovna doba, socialni položaj delav-

Znameniti kanal kamor bomo »položili« 400 starih milijonov

številnimi težavami: varstvom otrok, ki je predvsem družbeno in zelo drago, ustvarja si »gnezdo« za svojo družino in še celo vrsto drugih težav, s katerimi pa se starejši delavci ne srečujejo več, oziroma so jih že prebrodili. Za izpolnitev nujnih življenjskih želja je treba veliko denarja in ob druginji današnjega časa mladim zmanjka denarja za počitnikovanje v dražjih oblikah letovanja nekje ob Jadranu.

Menim tudi, da bi ne smelo biti nepisano pravilo, da bi delavci, ki imajo zakonce zaposlene v drugih delovnih organizacijah, imeli vedno prednost pred mladim delavcem, ki lahko letuje le v Svilanitovih počitniških kapacitetah. Dogaja se tudi, da nekateri delavci ne koristijo sami počitniške prikolice, temveč njihovi svojci. Že res, da imajo tudi ti enako pravico do poceni tedna dopusta ob morju, a kaj, ko je verjetno spet »odpadel« nekdo izmed mladih.

Veliko je še »lukenj« v dodeljevanju počitniških kapacitet in verjetno bi se lahko našel način, kako bi mladi počit-

tudi podražitve hrane, zato bodo tudi stroški organizirane prehrane verjetno zelo visoki. Zavedamo se, da bi bilo vzporedno s tem povišanjem cen letovanja za delavce v teh visokih procentih občutno previsoko, zato smo v naš sklad skupne porabe predvideli več sredstev za regresiranje letovanja delavcev, kar bo omogočilo le 60% povečanje lanských cen letovanja. To bi pomenilo za 4-člansko družino za teden dni letovanja z organizirano prehrano strošek okoli dveh starih milijonov.

Tov. **RAK Janez**, kaj vi menite o cenah letovanja naših delavcev, predvsem pa o skrbi, da bi kljub sunkovitemu naraščanju življenjskih stroškov vendarle družinska blagajna zmogla vsaj teden dni počitnikovanja družine. Se vam zdi strošek v višini 20 tisočakov za 4-člansko družino za teden dni visok ob upoštevanju, da sta zaposlena starša vendarle v ta namen prejela tudi okoli 20 tisočakov regresa? Zakaj veliko delavcev še vedno namenja regres v druge namene?

RAK Janez: »Cene letovanja se mi zdijo kar solidne, vendar pa je danes tako, da si družine, v katerih je več otrok težko privoščijo dopust ob morju, saj so življenjski stroški že brez dopusta tako visoki, da jih komajda zmorejo iz meseca v mesec. Marsikdaj osebni dohodki ne zadoščajo za solidno življenje skozi mesec, pa se porabi regres tudi v ta namen. Marsikatera družina že v naprej planira, kam bo šel ta regres: za šolo, obleko, obutev ...

V kolikor bi letošnji regres obeh zakoncev res znašal približno 20.000,00 din mislim, da bi se dalo letovati z njim, čeprav bo seveda potrebno zraven primakniti še kupček denarja, za »počitniške priboljške«.

Rad bi tu iznesel še željo sodelavcev, da bi se za preventivno okrevanje povrnili stroški v celoti in ne tako skromno kot sedaj. Višina v preteklih letih je komaj zadostovala za kritje polovice stroškov npr. v toplicah.«

HRIBOVŠEK Marinka: »Rada bi dodala le svoje misli k »porabi« regresa v druge namene. Morda bi kasnejše izplačilo regresa doseglo svoj namen in delavci teh namenskih sredstev ne bi porabili v druge namene.«

Mladi po nepisanem pravilu počitnikujemo izven sezone

cev, šoloobveznost otrok in kolektivni dopusti – saj prav ti največkrat izločijo mlade iz spiska počitnikarjev v času sezone?

BENKOVIČ SONJA: »Pri dodelitvi počitniških kapacitet smo mladi odrinjeni iz glavne sezone v junij in september, ali pa še to ne. Po obstoječem pravilniku dobimo mladi delavci zelo majhno število točk in takšni izidi letovanja so za nas postali »zapisano pravilo« in se pripravljamo za počitnikovanje izven sezone, čeprav si tega ne želimo.

Komisija za družbeni standard bi lahko kdaj reševala naše prošnje tudi brez strogih določil pravilnika. Pri mladem prosilcu naj bi upoštevala tudi njegovo socialno stanje, tu predvsem mislim na specifično situacijo mladega delavca, ki si šele ustvarja pogoje za življenje. Mlad delavec se na začetku življenjske poti srečuje s

nikovali v Svilanitovih počitniških objektih v času sezone za manj denarja, kot bi ga porabili za dopust v lastni režiji. Seveda bodo nekateri rekli, da so bili tudi oni mladi in so prav tako preživljali podobne težave, zakaj bi se torej nam bolje »godilo«, kot njim. Verjetno je to res, a naj še ti pomislijo na današnje življenjske pogoje in rast stroškov v primerjavi s tistimi pred deset ali več leti.«

Cene letovanja

Seveda nas zelo zanimajo tudi cene letovanja, za katere nekateri menimo, da so previske in nedosegljive za plitek žep delavcev, nasprotno pa pripravljenci predloga cenika menimo, da so cene pristopne za vsakogar in želimo, da bi srečo sonca in morja uživali tudi otroci staršev z nižjimi osebnimi dohodki. Letos pričakujemo, da se bodo stroški kampiranja na morju in v zdravilišču povečali za približno 90%, znane so nam

Počitniške kapacitete

Za letovanje delavcev imamo v delovni organizaciji 13 počitniških prikolice v različnih krajih ob našem Jadranu in Čateških toplicah, počitniški dom na Rabu, vikend hišice v Novigradu in kočjo na Veliki planini.

Za stroške kampiranja prikolice bo delovna organizacija namenila okoli 108 starih milijonov dinarjev. Ob tem je morda zanimiv podatek, da znaša strošek kampiranja za dve prikolici v Čatežu kar 48 starih milijonov, torej skoraj trikrat toliko kot bo znašal ta strošek na morju.

Za ureditev kočje na Veliki planini nameravamo porabiti 15 starih milijonov, za ureditev in dopolnitev opreme v prikolicih pa 14 starih milijonov. Potrebno bo urediti podnožja hišic v Novigradu, kar nas bo stalo okoli 120 starih milijonov, na žalost pa zaradi omejenih sredstev ne bomo mogli opremiti hišic z novo opremo.

Počitniški dom na Rabu iz leta v leto pridobiva na popularnosti, istočasno pa žal tudi na povečevanju stroškov vzdrževanja in urejanja doma. Letos nas čaka velika investicija – ureditev kanalizacije, ki nam bo »požrla« okroglih 400 starih milijonov iz našega sklada, da o preostalih stroških ne govorimo. Res je sicer, da je strošek

počitniškega doma na Rabu letos izjemno visok, a potreben bo še nove preobleke – fasade, ureditve jedilnice, dozidave shrambe, čez nekaj let pa bo zob časa odkril še druge slabosti, ki jih bomo morali odpraviti, če bomo hoteli preživeti dva poletna meseca v kolikor toliko solidnem počitniškem domu.

Tov. **GRILC Franc**, kaj vi menite o stroških letovanja v naših počitniških objektih? Ali visoki stroški vzdrževanja počitniškega doma na Rabu odtehtajo dvomesečni dopust v domu, ko letuje v tem času povprečno 36 družin?

Doslej so bili delavci, ki so letovali na Rabu deležni ugodnejših cen uslug kot delavci, ki so letovali v Novigradu ali Umagu, kjer je tudi organizirana prehrana. Bi morda lahko tudi odgovorili na vprašanje, kakšno se vam zdi razmerje stroškov počitnikovanja na Rabu ali v prikolicah, kjer letuje v istem času še enkrat več družin, za katere pa je strošek tovarne vsaj še enkrat nižji, če ne več?

GRILC Franc: »Stroški vzdrževanja počitniškega doma na Rabu so v primerjavi z ostalimi počitniškimi kapacitetami res izredno visoki. Vendar pa so ljudje z letovanjem na Rabu tudi zelo zadovoljni. Cene storitev z ozirom na udobnost se lahko izenačijo z ostalimi in se mi zdijo primerne, ogromni pa so stroški vzdrževanja doma.«

PIRŠ Albin: »Letovanje na Rabu se mi zdi zelo v redu in ljudje so z njim tudi zelo zadovoljni. S sredstvi, ki jih namenimo za vzdrževanje in razne investicije na Rabu bi lahko sicer kupili precej prikolic, vendar tudi takšna oblika letovanja ne bi bila poceni. Izredno nizke cene letovanja na Rabu izhajajo izpred let, ko delavci niso bili zainteresirani za oddih na Rabu.«

ERŽEN Nežka: »Z letovanjem v prikolicah so ljudje izredno zadovoljni. Postavlja pa se vprašanje obstoja doma na Rabu zaradi nenehnih stroškov, ki vedno bolj naraščajo. Dokončno odločitev bo potrebno dobro pretehtati, saj se ljudje dobro počutimo tako na Rabu, kot v prikolicah.«

JENKO Matija: »Razna vzdrževalna dela kot so ureditev kanalizacije, fasade, pot v okolici doma, notranje ureditve itd., nam vedno znova nalagajo, da v ta namen izločimo vedno več sredstev. Na našo vlogo nam je Izvršni svet SO Kamnik dovolil, da smo iz drugih virov sredstev nakazali denar za ureditev kanalizacije na Rabu, ki znašajo cca 400 starih milijonov. Poleg tega so izredno draga potovanja, ki so potrebna za ureditev raznih uradnih zadev. Še vedno nimamo shrambe in nam sanitarna inšpekcija lahko prepreči obratovanje v domu. Imamo tudi težave s sosedi in vsi ti problemi so sprožili misli, da bi dom prodali in za ta denar kupili nekaj garsonjer ali prikolic in bi tako stroške občutno zmanjšali. Za tako velike stroške sta dva meseca letovanja v domu premalo; dom bi moral biti mnogo bolj izkoriščen. Pred nami je obdobje, ki nam piše težke čase, številna odrekanja in varčevanje. Prav tako vedno slabši življenjski pogoji ne bodo

dopuščali, da bi vsako leto hodili na morje, kjer tudi s povišanim regresom ne bomo mogli več slediti draginji. Veliko drugače je v prikolicah, kjer ljudje kuhajo sami in si sorazmerno s svojimi možnostmi nabavljajo pač tisto, kar zmorejo. Poglejmo za primer Nemce: čeprav so bogatejši od nas, živijo na morju skromno, si kupujejo hrano sami in si jo tudi sami pripravljajo. Takšen nomadski način življenja v času dopustovanja se mi zdi boljši in ekonomičnejši, vendar pa ima seveda vsak svoje želje.«

SITAR Marija: »Ob zaključnem računu se potrjuje tudi sklad skupne porabe in sicer iz čistega dohodka minulega poslovnega leta. Zavedati bi se morali, da ob odločanju višine sklada skupne porabe odločamo istočasno tudi, koliko sredstev iz čistega dohodka bo ostalo za osebne dohodke. Več ko bomo porazdelili sredstev za sklad skupne porabe, manj jih bo ostalo za osebne dohodke. Zato je potrebno skrbno pretehtati, koliko sredstev bomo rabili naslednje leto za vzdrževanje počitniških domov, za regres itd. Naj omenim, da je bilo v letu 1984 namenjeno za vzdrževanje vseh počitniških kapacitet 211 starih milijonov, od tega zneska pa je šlo za Rab kar 116 milijonov, kar je več kot polovica.«

Jeglič Jožica: »Pridružujem se mnenju večine; treba bo podrobno pregledati koliko nas kašna stvar stane, šele potem se bomo lahko odločali, ali se nam izplača vzdrževati počitniški dom na Rabu ali ne.«

GRILC Franc: »Glede cen letovanja na Rabu sem absolutno mnenja, da ne smejo biti nižje od ostalih in da moment privabljanja gostov na Rab ni več prisoten. Kljub temu bo letovanje še vedno dovolj poceni in komudno.«

HRIBOVŠEK Marinka: »Zdi se mi, da je tudi življenje v prikolicah drago. Marsikomu odgovarja, da bi počitnice preživeli v hotelu, posebno še, če tega niso doživeli. Zato verjetno počitniški dom na Rabu marsikomu odgovarja, saj je počitnikovanje v njem zelo podobno hotelskemu življenju. Prikolice se mi ne zdijo primeren kraj letovanja za družine z majhnimi otroci, seveda pa si moraš sam nabavljati hrano, sanitarije so oddaljene, skratka kup težav, ki v počitniškem domu na Rabu odpadejo.«

Regres

Če govorimo o počitnikovanju seveda ne moremo prezreti tistega predalčka v omari, v katerega bomo razporedili sredstva za regresiranje letovanja. Ljudje smo sicer taki, da radi (in tudi upravičeno) vzdihujemo nad visokimi stroški dopustovanja in neradi priznamo, da je regres izključno namenjen omilitvi stroškov, ki družini, kljub temu še vedno ostanejo.

Največkrat ga zapravimo za druge stvari in do takrat, ko odhajamo na počitnice že pozabimo, da bi ga pravzaprav morali imeti v naši popotni blagajni.

Višina regresa

Seveda tudi pri oblikovanju predloga nismo mogli prezreti povečanja življenjskih stroškov in v zvezi s tem še bolj zasoljenih cen počitnikovanja. Zato je predlog povečanja regresa za okoli 70% in naj bi povprečno znašal na delavca 10.700,00 din. Torej bo v predalčku za regres

Več sredstev za sklad skupne porabe, manj za osebne dohodke!?

preko stare milijarde denarja; kar velika obremenitev za Svilanit in solidno za delavca.

Dosedanji način delitve regresa je potekal po naslednjem ključu: večina delavcev je dobila enako višino regresa, delavci z otroškimi dodatki nekoliko več, do višjega regresa pa so bili upravičeni edini hranilci družine.

Tov. **ERŽEN Nežka**, kaj menite vi o omenjeni predlagani višini regresa, o dosedanjem načinu delitve višine regresa? Ali menite, da bi morda morali višino regresa deliti glede na višino osebnih dohodkov, pogojev dela in zdravstvenega stanja delavcev, kot v prihodnosti to predvideva panožni sporazum, ali pa se morda pridružujete mnenju, da regres ni socialna pomoč in da ta v solidni višini pripada vsakemu delavcu, ki si je po letu dni prislužil dopust; ne glede kje: bodisi v proizvodnji med statvami, šivalnimi stroji, barvarskimi aparati, bodisi v pisarnah, zakopanimi med kupe papirja, neštetimi telefonskimi klici, sestanki in stalnimi obremenitvami pravih poslovnih odločitev?

ERŽEN Nežka: »Res je, da smo doslej skoraj vsi delavci dobili regres v enaki višini, saj je zelo malo družin, ki jim pripada otroški dodatek. Regresa se vsak delavec zelo veseli in menim da bi bilo najbolje, če bi se delil enotno –vsem enako. Vsak delavec naj bi imel z osebnim dohodkom zagotovljeno svoje socialno stanje, ne pa, da bi se z regresom uravnavale socialne razlike. Regres naj bi bil poglavje zase, ne pa da bi se delil na podlagi socialnega stanja delavca.

WIEGELE Bogo: »Panožni sporazum predvideva 3 kriterije za delitev regresa:

1. en del regresa (50%) dobijo vsi delavci enako,
2. k temu delu se prištejejo še kriteriji dohodka na družinskega člana,
3. upoštevali naj bi se še kriteriji zdravstvenega stanja delavca in
4. pogoji dela, v katerih delavec dela.

Delavci sami se bomo odločili, kako bomo opredelili te kriterije v naših samoupravnih aktih. Pri tem se bo verjetno pojavilo še precej problemov: osebni dohodek, ostali prejemki, katastrski dohodek, torej dohodki, ki se dajo uradno prikazati, potem pa se z ugotavljanjem dohodka največkrat konča. Vemo, da imajo delavci še razne druge dohodke, za katere je težko opredeliti kriterije, oziroma jih objek-

Sonja, Marinka in Janez so spregovorili o počitnikovanju

tivno ugotoviti. Prav tako bo težko opredeliti kriterije za ugotavljanje zdravstvenega stanja delavca.

Pogoji dela so poglavje zase in je to področje zelo problematično. Morali bi upoštevati res zelo težke pogoje dela, predvsem pa delavce, ki bi jim zvišan regres zaradi pogojev dela pripadal, tudi usmeriti v namensko koriščenje sredstev, torej v obnovitev svoje moči, ki so jih v težkih pogojih dela izgubili.

Letos bo delitev regresa verjetno še po starem, spremembe pa bodo verjetno prisotne že prihodnje leto.

Preventivo okrevanje

Vsako leto se okoli 40 delavcev iz Svilanita poda v »širni svet« nabirat novih moči za delo, za kar bomo napolnili predalček s preventivnim okrevanjem s približno 74 starimi milijoni. Predloge »srečnih okrevancev« posredujejo sveti enot komisiji za družbeni standard, ki praviloma predloge potrdi. S pravilnikom o preventivnem okrevanju smo želeli tudi na tem področju vzpostaviti določen red, predvsem pa doseči pravi namen preventivnega okrevanja. Žal so se nam želje, da bi si delavci v tem času nabrali novih moči zase in tovarno, izjalovile, saj večina delavcev koristi sredstva za letne dopuste. Le redki so se odločali izkoristiti pravice, kot jim grede iz pravilnika in vse več je tistih, ki so to pravico združili z dopustom. Predvsem so se tako odločale ženske, za katere pa vemo, da se tudi na vročem soncu nekje ob morju ne znebijo skrbi za svojo družino, ki seveda veselo uživa počitnice.

Želeli bi prekiniti s to tradicijo in delavcem omogočiti, marsikdo bo celo dejal »prisiliti« v organizirano obliko preventivnega okrevanja. Zato bomo organom samoupravljanja predlagali organizirano okrevanje v Kranjski gori, nekje v zdravilišču in morda na morju. Številni dni bi zmanjšali iz dosedanjih štirinajst na deset dni, vendar pa bi delavcu v celoti krili stroške okrevanja.

Tov. **HRIBOVŠEK Marinka**, kakšno je vaše mnenje o dosednjem načinu koriščenja preventivnega okrevanja in kakšni pomisleki se vam porajajo ob novem predlogu? Menite, da bi bil korak k dejanski porabi teh sredstev za delavce neprijeten in bi raje ostali pri starem, čeprav vemo, da se sredstva niso namensko koristila?

HRIBOVŠEK Marinka: »Kdor je poslan na preventivno okrevanje naj ga temu primerno izkoristi. Jaz sem bila na preventivnem okrevanju v toplicah kjer so se moje zdravstvene težave

»Nagrade delimo preveč avtomatično«, pravi Bine

bistveno izboljšale. Mislim, da bi bilo organizirano preventivno okrevanje zelo dobro. Smatram celo, da bi lahko na račun res koristnega preventivnega okrevanja poslali celo manj delavcev, kajti pomembno je, da gredo delavci tja, kamor je za njihovo zdravje najbolje. Če bo delovna organizacija krila stroške vseh deset dni, bo zelo v redu, seveda pa bo moral vsak tja, kjer bo organizirano okrevanje.«

JEGLIČ Joži: »Menim, da je predlog zelo v redu. Delavci imamo veliko poklicnih bolezni in če imamo sredstva za to rezervirana, potem naj se res tudi namensko koristijo.

PIRŠ Albin: »Pridružujem se mnenju sogovornikov; na preventivno okrevanje naj gre, če ni dovolj sredstev, raje manj delavcev, vendar naj se tem omogoči organizirano okrevanje.

Upokojenci

Tudi nanje nismo pozabili pri načrtovanju sredstev naše skupne porabe. Predalček s 50 starimi milijoni je kar nekako skromen v primerjavi z drugimi, na drugi strani pa nam je znano, da se je v primerjavi s sredstvi v preteklem letu skoraj potrojil.

Sredstva so namenjena vsakoletnemu srečanju upokojenih sodelavcev: popeljemo jih kam na izlet, jih pogostimo in jim na koncu stisnemo v roke tudi kuverto s kakšnim tisočakom. S tem jih razveselimo, sami pa si morda olajšamo vest, da smo vendarle nekaj primaknili k njihovim skromnim pokojninam.

Res je, da nismo posredno krivi za njihove skromne pokojnine, vendar pa je tudi res, naj bi vsakemu delavcu omogočili, da bi si s svojim živim delom prislužil toliko, da bi dovolj sredstev odvajal za svoje minulo delo – pokojnino. Če

vemo, da imajo naše upokojene tkalke po 35 letih delovne dobe, po nekaj desetletjih nočnega dela POLDRUGI MILIJON pokojnine, potem nam mora biti jasno, da v preteklosti nagrajevanju živega dela nismo posvečali dovolj pozornosti, oziroma je šel vsak dinar presežka za razvoj tovarne.

Tov. **direktor**, kaj menite vi o položaju naših upokojencev, ki se nahajajo prav na robu družbenega eksistenčnega minimuma, še posebno, če pogledamo v naše plačilne kuverte. Ali menite, da bi bil skrajni čas, da se njihovo minulo delo nagradi in da jim tako vsaj delno nadomestimo to, kar so nam s svojim živim delom ustvarili. Smo lahko zadovoljni s tem, kar našim upokojencem nudimo, čeprav po drugi strani vemo, da je v ostalih delovnih organizacijah v Kamniku še slabše?

JENKO Matija: »Vprašanje upokojencev je zelo boleče in ko se človek zamisli nad tem problemom, lahko ugotovi, da je prav ta generacija dala skozi vojne čase in povojno udarniško delo, za kar pa namesto solidne jeseni življenja preživljajo komajda človeka vredno življenje. Mislim, da so upokojenci naša družbena sramota, ko smo jih pustili tako ob robu. Vsak delavec je za časa svojega dela prispeval sredstva za pokojnino, čeprav je bilo teh sredstev včasih manj, saj so večji del dohodka namenjali za razvoj našega gospodarstva in ne v osebne dohodke. Pri pripravi predloga plana smo menili, da sredstva, ki so namenjena našim upokojencem tudi potrdimo, zavedamo pa se dobro, da je to le kaplja v morje in zelo žalostno je, da imajo takšne pokojnine.

Tov. **JEGLIČ Jožica**, v nekem spontanem razgovoru je ugledala beli dan prav zanimiva ideja. Če bi se bili delavci Svilanita pripravili na odločitev povprečni višini regresa – 10.700,00 din za 300 din manj, torej bi bila povprečna višina 10.400,00 din kar pravzaprav ne predstavlja pomembne razlike, bi lahko vsakemu našemu upokojencu primaknili k planirani nagradi še 2.500,00 din. Tako bi bili zelo blizu želje, da bi tudi upokojeni člani kolektiva (skupaj z nagrado v višini 3.000,00 din) prejeli »regres« v polovičnem znesku delavca Svilanita. Seveda je potrebno omeniti še to, da bodo 3.000,00 din nagrade prejeli le, če se bodo odločili letos za drugačen način srečanja. Namesto izleta bi organizirali srečanje v tovarni: ogledali bi si tovarno, si stisnili roke s svojimi »aktivnimi« sodelavci, srečanje pa bi se nadaljevalo v naši menzi, kjer bi jim delavci v menzi prav gotovo dobro postregli, za veselo viže pa bi tudi poskrbeli.

Jožica, kaj menite o predlagani spremembi, saj bo na ta način kar precej tisočakov upokojencem ostalo v žepu, ki bi jih sicer porabili za drag prevoz in drage tuje gostinske usluge?

JEGLIČ Jožica: »V zvezi z obema vprašanjema sem mnenja, da je ideji potrebno podpreti. Že tov. direktor je preje omenil, da so pokojnine pod kritiko in ne zagotavljajo staremu človeku solidnega življenja, še manj pa vsem, ki so bolni in odvisni od tuje nege in pomoči. Znesek, ki naj bi se mu delavci odrekli je res tako minimalen, da bi delavcu ne predstavljal skoraj nič, upokojencem pa mnogo, predvsem pa zadovoljstvo in spoznanje, da vez med upokojenimi in aktivnimi člani kolektiva ostaja. Glede srečanja upokojencev v delovni organizaciji bo mnenje verjetno različno s strani upo-

kojencev, mislim pa, da je predlog imeniten, posebno še, če bo to srečanje dobro organizirano, v kar pa ne dvomim.

Tovarniški praznik

Praznik v Domžalah

Vsako leto praznujemo praznik naše delovne organizacije kot spomin na doseženi uspeh, ki se je do današnjega dne že podeseteril. Zaradi stabilizacijskih ukrepov smo v zadnjem času vsakič pred odločitvijo, ali bi z našim tradicionalnim praznovanjem nadaljevali ali bi počastili naše delovne uspehe skromneje. Do sedaj je našo odločitev vedno pretehtala ugotovitev: če delamo, še praznujmo.

Tudi letos smo pred to odločitvijo in če se bomo zanj znova odločili po tradiciji v Domžalah, bomo zanj odšteli okroglih 120 starih milijonov.

Tov. **Mavričeva**, vi ste naša dolgoletna sodelavka. Kaj vi menite o tem praznovanju, če vemo, da na praznik pride le polovica zaposlenih. Morda veste za vzroke, zakaj se komaj vsak drugi zaposleni udeleži praznika in da se celo jubilan-ti in oktoberski nagrajenci ne odzovejo povabilu, da bi slovesno sprejeli nagrado, ki so si jo prislužili z leti dela oziroma posebno prizadevnostjo pri delu.

MAVRIČ Marija: »Vsi ljudje nismo va-jeni hoditi na zabave. Sama včasih grem, še posebno pa takrat, ko sem jubilan-tka. Nekateri ljudje pa tudi pravi-jo, naj bi se raje ta denar porazdelil med delavce, ne pa da gre toliko denarja za praznovanje v domžalski hali, saj bi jubilate in nagrajence lahko sprejeli tudi skromneje v delovni orga-nizaciji.

Tov. **Osolinova**, kaj pa mladi menite o načinu praznovanja? Večkrat se tudi sliši (vendar ne od mladih), da bi denar, ki ga namenimo za praz-nik porazdelili med delavce. Se vam zdi, da bi 1.500,00 din, kolikor bi vsak delavec prejel, če bi sredstva praznovanja porazdelili namesto »razsipnega« rajanja, odtehtalo namen prazno-vanja? Kaj menijo o tovarniškem poslovanju vaši sodelavci?

OSOLIN Nina: »Osebnost sem za orga-nizacijo tovarniškega praznika, kot je bilo to doslej. Mladi, pa tudi moji so-delavci so različnega mnenja, vendar bi nekako ocenila, da jih gre na praz-novanje približno polovica. Delitev denarja, namenjena za praznovanje, pa bi razvrednotila namen praznova-nja.

PIRŠ Albin: »Mislim, da se moramo odločiti, ali praznik v naprej bo ali ne, o delitvi denarja tu sploh ne moremo govoriti. Neumno se je spraševati oz. odločati med praznikom in denarjem. Na zabavi se ljudje spoznavajo in so skupaj, saj v tovarni ni toliko priložnosti, da bi se med seboj lahko spoznali. Glede jubilaritov in nagrajencev, ki ne pridejo po priznanje in denarno nagrado sem naslednjega mnenja: jaz jim tega ne bi izročil kasneje, razen če se vabilu na praznik niso mogli od-zvati zaradi bolezni ali drugih objek-tivnih vzrokov.

Tovarniški praznik je v prvi vrsti namenjen sve-čani podelitvi jubilejnih in oktoberskih nagrad. Nov panožni sporazum opredeljuje v svojih do-

ločilih tudi, da bo potrebno upoštevati pri številu let delovne dobe tudi tisto delovno dobo, ki si jo je delavec pridobil v drugi delovni organizaciji. Letos smo planirali za jubilejne nagrade okoli 160 starih milijonov, kar pomeni (po številu so-deč – 66 delavcev), da bomo letos podelili na-grade le delavcem, ki so si jubilejno delovno dobo »prislužili« v naši tovarni.

Tov. **PIRŠ Albin**, kaj vi menite o tem? Ko se po-govarjamo o tem, se delavci načeloma strinjajo s tem določilom, vendar pa je nemalokrat slišati tudi pripombe, da bi morali delovno dobo pridobljeno v Svilitu bolj nagraditi, saj s tem dela-vec dokazuje pripadnost Svilitu – v dobrem in slabem.

PIRŠ Albin: »Glede podelitve jubilej-nih nagrad bi dejal, naj ostane kar tako kot doslej. Mislim, da upošteva-nje delovne dobe v DO le izraža neko pripadnost, ki naj se po toliko letih na-gradi. Med delavci, ki so si delovna leta pridobili v drugih tovarnah bodo tudi takšni, ki so jih zamenjali po de-set in več, ki so iskali »najugodnejša tla«, na koncu koncev pa jim bo za to podeljena še jubilejna nagrada.

Še z besedo, dve ostanimo pri **oktoberskih na-gradah**. Velikokrat je slišati, da v večini delovnih sredin podeljujejo oktoberske nagrade po krite-riju delovne dobe, ali kot radi rečemo »ko si na vrsti«. Vemo, da imamo za delovno dobo v Svi-lanitu jubilejne nagrade, oktoberske pa podelju-jemo za vestno in prizadevno delo. Zelo redke so izjeme, oziroma zanje ne vem, da bi katere-mu mlademu delavcu podelili oktobersko na-grado, čeprav sem prepričana, da jih imamo v Svilitu.

Tov. **HRIBAR Ema**, kaj menite, je prav, da se ok-toberska nagrada podeli delavcu, ki je sicer že kar lepo število let v Svilitu, pa je vsa ta leta stal nekje ob strani dogajanju, opravljal svoje delo (dobro ali slabo), za katerega je vsakega 12. v mesecu prejel tudi plačilo? Je takšno po-deljevanje nagrad vzpodbudno za mladega delavca?

HRIBAR Ema: »Ne vem, če je sploh še smiselno podeljevanje oktoberskih nagrad. Denarja je malo (mar to po-meni, da ljudje gledajo oktobersko nagrado skozi dinar – op. p.), prepira pa veliko. Pri nas v enoti zaradi ljube-ga miru podeljujemo nagrade delav-

cem po kriteriju vrstnega reda. Poleg tega je vedno težko napisati obrazlo-žitev...!

Mislim, da bi bilo zelo lepo, če bi okto-bersko nagrado kdaj prejel tudi mlajši delavec, saj ne manjka pridnih in pri-zadevnih v naši tovarni.

PIRŠ Albin: »Za podeljevanje nagrad smo si kar določili, koliko nagrad se podeli po posameznih delovnih sredi-nah in določili tudi tri »glavne« nagra-de. Ni čudno, da imamo težave pri predlaganju kandidatov, saj se kakšno leto zgodi, da v delovni sredini ni nikogar, ki bi se pri delu posebej izka-zal, že naslednje leto pa jih je lahko na primer pet, pa jih zaradi omejene-ga števila ne moremo predlagati. Zdi se mi, da je podeljevanje nagrad pre-več avtomatično in je izgubilo na po-menu.

Potrebno bi bilo razmišljati o tem, da bi na podlagi nekašnega razpisa eno-ta utemeljeno predlagala delavce, ki naj bi se jim podelila nagrada, nato pa bi te predloge pregledala še posebna komisija.

Jeglič Jožica: »Ljudje smo se tudi grdo razvadili, da od delavca, ki je bil nagrajen, »zahtevamo«, da časti svoje sodelavce in tako zapravi najmanj svojo »nagrado«. Zdi se mi, da prav zaradi tega marsikdo ne pride po na-grado za praznik.

Želeli smo spregovoriti še o marsičem, pa nas je urin kazalec, ki se je že nagibal proti drugi uri, prehitel in nam zbegal misli z odhodom domov ali na delo.

Sicer pa za našo »okroglo mizo« nismo toliko govorili, kot bolj natrosili misli in ideje kako pravi-lno ali nepravilno smo napolnili naš predalnik. Dovolj jih je, da bomo o njih razmišljali skozi vse leto. Za nekatere spremembe se bomo lahko že odločili, ko bomo potrjevali plan sklada skupne porabe, jih vključevali v naše samoupravne akte in potrjevali na referendumih, precej pa jih bo ostalo za »zobanje« vse tja do naslednjega leta, ko bomo bolj ali manj pravilno zopet polnili pre-dalnik z našimi skupnimi potrebami in željami!

Ivana Skamen

Proizvodna dogajanja

Protestiram, ko mi člani uredniškega odbora »naložijo nalogo«, da bi odslej skrbela za urejanje rubrike o PRI-ZVODNJI. Branim se, toda urednik je nekompromisen, rekoč, da v našem glasilu manjka najrazličnejših novic iz proizvodnje. Pove tudi, da ni potrebno vedno biti avtor članka in se za posamezno področje lahko zadalži drugega sodelavca, ki bo dolžan pripraviti tekst za objavo.

Vsi vemo, da se v proizvodnji stalno nekaj dogaja, spreminja in nam polni naš vsakdan. Prav zato mislimo, da rubrika ne bi smela postati dolgočasna, enolična in bomo zato tembolj ve-seli vsake pobude posameznika s

predlogom, o čem naj pišemo in kaj ljudi zanima. Dajmo torej rubriki pri-ložnost, da zaživi!

Proizvodnja TOZD-A Frotir za leto 1984

Proizvodnja v TOZD Frotir kljub vsem težavam v primerjavi z letom 1983 beleži sorazmerno dobre rezultate. (103.4%). Prav gotovo bi bil rezultat še boljši, če nas ne bi še iz leta 1983 do konca aprila stalno pestilo veliko pomanjkanje surove preje in s tem tudi pomanjkanje dela v vseh delovnih enotah. Ob izboljšanju dobav preje v

naslednjih mesecih (od maja 1984 dalje) se je skušalo v tkalnici izpad prvih štirih mesecev nadoknaditi z nadurnim delom 10 izmen, vendar je bilo mnogo nevšečnosti zaradi dobav preje različnih dobaviteljev in slabe kvalitete. Povečala se je zahtevnost proizvodnje in njeno vsklajevanje v TOZD zaradi še večje usmeritve v izvoz. Zlasti je značilna ta usmeritev za konfekcijo frotirja, saj je celotna proizvodnja DE namenjena za izvoz in smo domačemu trgu namenili le plašče, izdelane pri kooperantih. Tudi v prihodnje pričakujemo še večjo zahtevnost in prilagodljivost kvalitetnejšim zahtevam, manjšim serijam in naročilom tako v plaščih kot v brisačah.

Kooperanti v letu 1984

V kooperaciji z »Obratovalnico« Ljuto-mer, »Modnim krojaštvom« Ormož, »Konfekcijskimi izdelki« Čakovec, »Konfekcijo« Motnik in »Tekstilno industrijo« Otiški vrh je bilo izdelanih 61.499 komadov frotir plaščev, poleg tega pa je bilo konfekcioniranih precej otroških kopalnih kompletov. Vezenje plaščev, otroških garnitur in brisač nam že vrsto let opravlja Pečevnik Peter »Tekstilni izdelki« Kamnik. Prav po teh proizvodih je bilo v preteklem letu tako v izvozu kot doma izredno povpraševanje.

Storitve tujim v preteklem letu

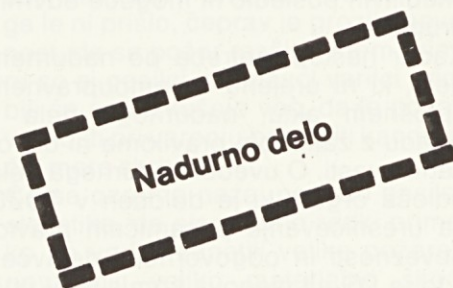
Dela, opravljena v TOZD-u Frotir za zunanje partnerje, so bila izredno velika. Realizacija vrednostno predstavlja 61.020.226 din; v primerjavi z letom 1983 je to indeks 481% ali v primerjavi s planom za leto 1984 je to 550%. Eksperimentalni tkalnici Kamnik je bila opravljena apretura za njihovo celotno proizvodnjo prtov, dekorativnega blaga in lamelnih zaves. Večje količine bombažne preje smo obdelali tudi za Trak Mengeš, Tosama Domžale, Pleteks Ljubljana, Zora Domžale, Almira Radovljica, Predilnica Litija, Zvezda Kranj. Z Frotea Čitluk je sklenjen dogovor za barvanje preje za vse proizvode, ki so namenjeni prodaji na ameriškem trgu.

Tudi tiskarna, naš najmanjši obrat, je vršila uslužnostno delo zahtevnega tiskanja poštinih vreč, ki jih na Dansko prodajajo Induplati Jarše.

Prav nekatera, zgoraj navedena podjetja, so nam bila ob pomanjkanjih dela velikokrat dobrodošla, to pa je tudi obveznost, da jim tudi sedaj, ko nam dela ne manjka, napravimo uslugo barvanja, beljenja in previjanja.

Hubad Anka

Iz uradnihlistov za življenje

V zadnjem času je bilo precej razmišljanj in govoric o nadurnem delu, zlasti še, ker je bilo nadur zaradi izpada proizvodnje v začetku leta kar precej. Razprava o plačilu prispevkov iz nadurnega dela pa se je okrepila, ko je bil v razpravi Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davkih občanov in z njim spremenjen poseben republiški davek za delo v podaljšanem delovnem času iz sedanjih 25% na 32%. Razmišljanj o tem, ali je uvedba nadurnega dela opravičena ali ne, ali je delo v podaljšanem delovnem času možno opraviti v prerazporejenem delovnem času in ali so vsi delavci, zlasti v režiji, v približno enakovrednem položaju na področju prerazporejenega delovnega časa oz. plačila nadur, ter o tem, ali se nadurno delo »izplača«, je bilo kar precej.

Nadure I, kot jih imenujemo v naši delovni organizaciji, naj bi bile tiste, ki so nadure zaradi izjemnih razmer v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih (ZDR) ter Pravilnikom o delovnih razmerjih. Za te je prispevna stopnja enaka kot za OD iz rednega dela in je po našem samoupravnem splošnem aktu netto OD delavca večji za 50%. Nadure II. pa so obdavčene s posebnim republiškim davkom, ne plačuje pa se prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in zdravstveno varstvo. Netto izplačila teh nadur so bila že do sedaj nižja za 12% do 13%, s spremembo zakona o davkih občanov pa bo nadurno delo, ki po zakonu ni nujno potrebno, plačano za približno 25% več kot redno delo. S tem pa naj bi se doseglo tudi zmanjševanje nadurnega dela. Zakon o delovnih razmerjih pa o delu v podaljšanem delu določa naslednje:

80. člen

Izjemoma sme trajati delo prek polnega delovnega časa v primerih potresa, požara, poplave oziroma druge elementarne nesreče, ki zadene delovno organizacijo ali pa se ta nesreča neposredno pričakuje, vendar samo toliko časa, dokler je nujno, da se rešijo človeška življenja ali obvaruje zdravje občanov ali obvarujejo materialna sredstva pred nepopravljivo škodo. Izjemoma sme trajati delo prek polnega delovnega časa tudi delavcem drugih temeljnih organizacij, katerih dejavnost prispeva k čimprejšnji odpravi posledic, ki so v zvezi s primeri iz prejšnjega odstavka. Delo prek polnega delovnega časa v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena traja toliko časa, kolikor je nujno potrebno; takšno delo se ne šteje za poseben delovni pogoji.

Zaradi narave primerov s področja elementarnih nesreč, zaradi katerih je delo preko polnega delovnega časa možno uvesti, se to delo ne šteje kot poseben delovni pogoji, kar pomeni, da delavci v takem primeru niso opravičeni do višjega osebnega dohodka ali drugih večjih pravic, niti se tako pridobljeni OD ne more šteti v pokojninsko osnovo.

Delo v podaljšanem delovnem času v takšnih primerih ni časovno omejeno, ampak je vezano le na obseg dela, vendar mora biti delo v podaljšanem delovnem času organizirano tako, da ima delavec zagotovljen minimalni dnevni 12 urni počitek ter 24 urni nepretrgani tedenski počitek.

81. člen

Delavci lahko določijo s samoupravnim splošnim aktom o delovnih razmerjih, da bodo izjemoma za omejeno dobo delali prek polnega delovnega časa tudi v primerih:

- ko je nujno, da se začeto delo nadaljuje, da bi se končal delovni proces, katerega ustavitev ali prekinitev bi glede na naravo tehnologije in organizacije dela povzročil precejšnjo materialno škodo ali spravila v nevarnost življenje in zdravje občanov,
 - da se z nepretrganim delom prepreči kvarjenje surovin in materiala ali pa odvrne okvara na delovnih sredstvih, ki bi povzročila prekinitve dela, kakor tudi da se prepreči prekinitev dela v drugih organizacijah združenega dela ali da se zagotovijo za njegov nepretrgan potek potrebne temeljne surovine ali zagotovi varnost ljudi in premoženja ali pa varnost prometa, vendar samo, če tega dela ne morejo opraviti drugi delavci v okviru polnega delovnega časa ali če nastane potreba po takšnem delu zaradi nepredvidenega izostanka delavca, ki bi moral opraviti tako delo,
 - če splošni družbeni interes in narava dejavnosti terjajo, da se brez prekinitve opravijo določena dela oziroma naloge v skladu s pogoji, ki jih določajo zakoni.
- Delo delavca v primerih iz prejšnjega odstavka se šteje, kot poseben delovni pogoji.

Uvedba dela prek polnega delovnega časa je po zakonu o delovnih razmerjih izjema in se lahko uvede v primerih, določenih z Zakonom o delovnih razmerjih in Pravilnikom o delovnih razmerjih, ko je nadurno delo v TOZD potrebno zaradi odvisnosti proizvodnje in poslovanja lastne ali druge tozdz zaradi izjemnih okoliščin. Kot izjemna okoliščina pa se smatra tudi nepredvideni izostanek delavca, ko je zaradi

njegove nenadne odsotnosti ogrožen poseben družbeni interes ali moten proces proizvodnje oz. poslovanja, kar je potrebno nujno preprečiti, ker škodljivih posledic ni mogoče odvrniti drugače.

Kadar nastopi potreba po nadurnem delu, ki ni urejena v samoupravnem splošnem aktu, nadurnega dela v skladu z zakonom praviloma ni dovoljeno uvesti. O uvedbi nadurnega dela odloča organ, ki je določen v TOZD za uresničevanje posamičnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev – to je DS ali njegova komisija. V nujnih primerih pa lahko delavci TOZD pooblastijo posameznega delavca, n.pr. direktorja TOZD oz. DO, da izdaja sklepe o nujni uvedbi nadurnega dela. Nadurno delo se uvede na osnovi sklepa, ki mora biti delavcu vročen v pisni obliki (81.č.ZDR).

Nadurno delo posameznega delavca ne sme trajati več kot 30 ur na mesec, nadurnega dela pa zaradi izrecne zakonske prepovedi ne smejo opravljati:

- nosečnica in delavka, ki ima otroka starega do enega leta in delavec, če skrbi za otroka,
- delavka in delavec, ki ima otroka starega od enega do treh let, oz. skrbi za njega, če s takim delom poprej ne soglaša,
- mladina, to je delavci, ki še niso dopolnili 18 let,
- delavec, ki bi mu po izvidu pristojne zdravstvene organizacijetakšno delo poslabšalo zdravstveno stanje,
- delavec, ki ima skrajšan delovni čas zaradi zdravju škodljivih vplivov in nevarnosti pri delu, pa bi v nadurnem delu opravljal isto delo.

Nadurno delo, ki je uvedeno na osnovi Zakona o delovnih razmerjih in Pravilnika o delovnih razmerjih se šteje kot poseben delovni pogoji kar pomeni, da delavcu pripada dodatek za nadurno delo v skladu s SSA, delavec ga je dolžan opraviti oz. usporavati upravičenost v pritožbenem postopku, ki ne zadrži izvršitve sklepa, iz osebnega dohodka za nadurno delo pa se mu obračajo enaki prispevki kot za redno delo.

V primerih, ko je nadurno delo v TOZD uvedeno mimo določil zakona o delovnih razmerjih in Pravilnika o delovnih razmerjih oz. traja več kot 30 ur na mesec za posameznega delavca pa se v skladu z zakonom o davkih občanov obračunava posebni republiški davek, ki je praviloma večji od rednih prispevkov in bo delavec dobil le za cca 25% večji OD za nadurno delo v primerjavi z rednim delom, čeprav je bruto urna postavka v obeh primerih enaka.

Če TOZD določi nadurno delo v nasprotju z določbami ZDR stori prekršek in se kaznuje z denarno kaznijo od 5.000 do 50.000 din, odgovorna ose-

ba pa z denarno kaznijo od 500 do 5.000 din.

Za nadurno delo, ki bo uvedeno v skladu z ZDR in Pravilnikom o delovnih razmerjih ter sklepom delavskega sveta se bo obračunaval za nadurno delo enak prispevek kot za redno delo, to so nadure I., za ostale nadure

pa posebni republiški davek, to je nadure II.

Pred uvedbo nadurnega dela pa je v skladu s 66. členom Zakona o delovnih razmerjih in Pravilnikom o delovnih razmerjih potrebno ugotoviti možnost začasne prerazporeditve delovnega časa.

Wiegele Bogo

Iz dela DPO in društev

Na občnem zboru IGD so se zbrali tudi . . .

S konference IGD Svilanit

V soboto, 26. januarja smo se Svilanitovi gasilci sestali na letni konferenci v gasilskem domu. Pregledali in ocenili smo delo našega gasilskega društva v preteklem letu in se dogovorili o nadaljnjem delu in nalogah v letošnjem letu. Poročila, ki smo jih dali na konferenci in pa nadaljna razprava so pokazali, da je bilo društvo delovno in da nam je uspelo uresničiti večji del nalog, ki smo si jih zadali v preteklem letu kljub večjim ali manjšim težavam, ki so nas spremljale skozi leto. Delo našega društva v preteklem obdobju je bilo usmerjeno, kot je pokazala razprava pravilno. Prednost smo dali preventivni dejavnosti pred operativnim delom, saj se zavedamo pomembnosti preventivne dejavnosti, saj vemo kako je naša DO izpostavljena nevarnosti požara. Zato bomo morali v bodoče še z večjo skrbjo in strokovnostjo gojiti preventivo, seznanjati ljudi na delovnih mestih s požarno varnostjo in jih poučevati in usposablјati. Vedeti moramo, da stopnja požarne varnosti in preventive v naši delovni organizaciji še ni popolnoma zadovoljiva. Na tem področju bomo morali še veliko delati, tako gasilci kakor tudi strokovne službe delovne organi-

zacije in se truditi, da bomo še z večjo strokovnostjo in množičnostjo prišli do boljšega in učinkovitega družbenega premoženja ljudi kakor tudi naše delovne organizacije. Tudi dopolnjen zakon o varstvu pred požarom, na naše zadovoljstvo veliko bolj kot doslej poudarja preventivne naloge. Naša dolžnost in naloga pa je da ob podpori družbenih dejavnikov, delovnih ljudi in delovnih organizacij, da bi še bolj razširili samozaščitno organiziranost požarnega varstva.

Čeprav že prodira v našo zavest spoznanje, da je požarna varnost izredno pomembna, tudi za naš obstoj, stabilizacija pa tudi za naš krog, pa nas podatki o požarih in njih vzrokih ter drugih ekoloških nesrečah doma in po svetu nam daje ugotovitev, da je potrebna nenehna budnost in pripravljenost varovanja nas samih in našega bogastva. Nadalje smo obravnavali tudi kadrovske problematiko, ki jo rešujemo s precejšnjimi težavami, saj imamo zaradi fluktuacije velik osip članstva. Struktura članov društva je večina proizvodnih delavcev, ki največ zapuščajo delovno organizacijo. Pohvaliti se ravno ne moremo, da je med 800 člani kolektiva povprečno včlanjenih 50 v gasilsko društvo, da pa je od tega vsega nekaj nad 20 ak-

tivnih. Zato smo menili, da moramo zastaviti vse sile, da povečamo aktivno članstvo posebno pa bi morali pridobiti novozaposleno mladino v naši delovni organizaciji. »Važna je udeležba in pripravljenost«, je v razpravi dejal tov. direktor DO in povedal, da se je pričelo z pripravami na izvajanje avtomatskega gašenja v klimatskih kanalih, s čemer se bo nadaljevalo tudi v letošnjem letu. Ob ugotavljanju problematike v gasilstvu smo prišli do spoznanja, da en poklicni gasilec ne

»Čuti se napredovanje in prizadevanost, ste eno redkih gasilskih društev, ki ima poslovanje in evidenco tako vzorno urejeno«. »Poročila so bila zelo izčrpna in dobra, še posebno delo gospodarja, ki svoje delo upravlja izredno skrbno in vzorno«, naj je Svilanitove gasilce pohvalil delegat občinske gasilske zveze tov. Osenar Tone. Po vseh razpravah na tej naši konferenci lahko rečemo, da smo kar nas je aktivnih Svilanitovih gasilcev, le izpolnili po svojih močeh naloge, ki

nosti gasilcem in ostalim delavcem gre pohvala, da ni prišlo do večjega požara, saj so nekajkrat zagorele stave. Ni manjkalo veliko, da bi ogenj ušel varilcem v šivalnici. Do najhujšega le ni prišlo, čeprav je grozila nevarnost, da se požar razširi. V tem primeru so si gasilci in delavci varilci pridobili še eno izkušnjo več, da je požarni varnosti pri varenju posvetiti kar največjo mero skrbi.

Ce se ozremo nazaj povedo gasilske statistike, da niso ravno redki primeri, ko so varilci zanetili velike požare in povzročili veliko materialno škodo. Nevarnosti, da je varjenje v okolju, kjer so lahko vnetljivi materiali zelo nevarni, se nekateri premalo zavedajo. Zaradi potuhnjene iskre lahko požar izbruhne po nekaj urah, neredko takrat, ko ni nikogar v bližini. Ne dolgo tega sem bil očividec neodgovornemu varjenju. Dva delavca sta varila okvir za pregradno steno. Tu je bilo polno kartonov in drugega lahko gorljivega materiala. Na vso to navlako okrog mesta varjenja se delavca nista ozirala. Odgovorni se še zmenil ni, kaj varilca počneta in da bi ju opozoril na nevarnost. Predsednik društva je objektivno poročal o delu gasilcev v preteklem letu. Težav sicer ni manjkalo, ki so bile tako organizacijske kot kadrovske narave. Društvo želi, da bi se v organizacijo vključilo več delavcev in delavk iz proizvodnje, kakor tudi iz strokovnih služb. V društvu je še vedno premalo vključenih žensk. Delavke, ki se vključijo v gasilstvo kmalu omagajo in le redke vztrajajo naprej. Ženske so tako dobre gasilke kot moški. To so dokazale s tem, da so društvu priborile že več priznanj. Prevelika je fluktuacija v njihovih vrstah. Za rešitev tega vprašanja bi morala gasilcem priskočiti na pomoč tudi kadrovska služba.

Materialni položaj društva je dober, kar pomeni nenehno skrb organov upravljanja in vodstva podjetja. To zupanje gasilci vračajo s tem, da imajo vzoren red v gasilski shrambi in lepo urejeno materialno evidenco gasilske opreme. Delavci Svilanita so lahko zadovoljni, da imajo delovno in skrbno gasilsko organizacijo. Res je, da rezultati dela niso povsem zadovoljivi, saj delo gasilcev ni nikoli dokončano.

V tem letu gasilsko društvo praznuje 15 letnico obstoja. Vsak začetek je težak in tudi Svilanitovim gasilcem ni šlo vse gladko. Da se organizacija dobro ukorenini med delavci, je potrebno premagovati mnoge ovire, omahljive vzpodbujati, uka željne učiti, pridne pohvaliti in moštvu dajati zagon. Mnogo delavcev in delavk se je v tem obdobju prelilo skozi gasilsko organizacijo. Nekateri so omagali, drugi so vztrajali in gasilsko društvo vodijo naprej. V tem obdobju so se gasilci počasi, a vztrajno strokovno usposabljali in materialno razvijali. Tudi delavci Svila-

Močnik Alojzu priznanje za 10-letno delo

more pokriti vseh potreb glede prisotnosti zaradi požarne varnosti v delovni organizaciji. Zato bo v letošnjem letu posredovana organom upravljanja potreba še po enem poklicnem gasilcu. Poleg tega se bo v delovni organizaciji vršilo polnjenje gasilnih aparatov, kar do sedaj predstavlja precejšen strošek, ko se to delo opravlja izven DO. Tov. direktor je ob koncu govora še pohvalil žensko desetinno za doseženo prvo mesto na občinskem gasilskem tekmovanju z željo, da se takšnemu uspehu pridruži še moška desetina.

»Iz poročil je razvidno, da je delovanje gasilskega društva uspešno«, je med ostalim dejal tov. Seljak, čeprav so včasih izrečene kritike. Zavedati se moramo, da je gasilsko društvo v naši delovni organizaciji nosilec dejavnosti varstva pred požarom. V tkalnici frotirja je bilo veliko začetih požarov, ki so bili uspešno pogašeni. To nam ni uspelo samo enkrat, vendar se je od tedaj dalje veliko pozornosti posvetilo požarni varnosti. V drugih delovnih enotah ni bilo toliko požarov in je morda prav zaradi tega požarni varnosti posvečena manjša skrb. Vsekakor se mora po vseh delovnih enotah temu vprašanju enako zavzeto posvetiti, da se bo v primeru požara lahko takoj ukrepalo, je ob koncu razprave povedal tov. Seljak.

smo si jih zadali in ki so bile postavljene pred nas. Zato se bomo z nadaljnim delom še bolj izpopolnjevali in povečali svoje članstvo, da naredimo trden člen v verigi družbene samozagrade in ljudske obrambe. Posebno se bomo potrudili letos, ko mineva 15 let od ustanovitve gasilskega društva IGD Svilanit Kamnik. Zato smo ob tem jubilejnim letu naredili obširnejši program dela za napredek in razvoj varstva pred požarom. Organizirati moramo vse nosilce družbenih interesov za splošno izboljšanje preventivne dejavnosti, za zmanjšanje požarov in materialne škode. Vsi napori pa bodo uspešni le, če se bomo za njihovo realizacijo zavzeli vsi, ki danes delamo in živimo v delovni organizaciji.

Tajč Peter

Delo gasilcev ni nikoli dokončano

V preteklem mesecu so se zbrali Svilanitovi gasilci na letni konferenci in poročali o svojem delu. Bilanca njihovega dela glede na požarno varnost je brez rdečih števil. To pomeni, da so svoje delo opravili odlično, saj so tovarno obvarovali pred požarom. Bud-

nita so spoznali, da gasilska organizacija ni sama sebi namen. Za to je dokaz več kot sto spominskih žebličkov na Svilanitovem gasilskem praporu.

V tem jubilejnem letu kliče gasilsko društvo na vse zaposlene k še večji aktivnosti na področju gasilstva in delovni ustvarjalnosti.

Alojz Konda

Ob 20-letnici DITT Kamnik

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik je v preteklem letu proslavljalo 20-letnico svojega obstoja. Praznovanje tega velikega jubileja je potekalo tekom celega leta in v glavnem v delovnem vzdušju. Namreč, z ozirom na težko gospodarsko situacijo našega gospodarstva, je predsedstvo DITT Kamnik v začetku leta 1984 izdelalo program proslavljanja 20-letnice, ki je imel predvsem delovni karakter. Smatrali smo, da prav v tem času društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev mora bolj kot kdaj koli prej pokazati svojo organizacijsko, strokovno in vodstveno moč, potrebno za vsakdanje reševanje gospodarskih problemov.

Kot glavna vsebina programa dela v jubilarnem letu je bilo izpopolnjevanje znanja strokovnih delavcev in izdelava različnih programov za izboljšanje poslovanja matičnih organizacij (DO Svilanit in DO Eksperimentalna tkalnica). Kot glavni del dodatnega izobraževanja članov je bila izdelava programa, izobraževanje s področja organizacije dela, ekonomika OZD in poslovne politike. Ta program je v celoti narejen v letu 1984 in predložen poslovnim organom naših delovnih organizacij. Njegova realizacija bo potekala v naslednjih dveh letih, oziroma leta 1985 in 1986.

Kot druga pomembna naloga, pomembna za nadaljni razvoj društva in obeh delovnih organizacij je barvna metrika. Na tem področju je bilo veliko narejenega in predvidevamo, da bo DO Svilanit ena od prvih delovnih organizacij slovenske tekstilne industrije, katera bo še v tem letu začela uporabljati barvno metriko in računalniško receptiranje. V ta namen je bilo narejeno tudi predavanje, s katerim smo imeli namen seznaniti večino članstva s to pomembno noviteto in z njenim uvajanjem v naše delovne organizacije.

Kot še en vir izobraževanja so tudi strokovne ekskurzije. V preteklem jubilarnem letu smo obiskali enega od največjih evropskih proizvajalcev froтира f. »Vosen«. Drugi del te ekskurzije je bil turističen in je zato vsak udeleženec moral za odstonost z dela enega delavnika, ki je bil vključen v program ekskurzije (petek, sobota in ne-

delja) dati en dan dopusta. Financiranje ekskurzije je bilo iz sredstev društva in z lastnim prispevkom udeležencev.

Poleg projekta (barva in barvna metrika) smo tekom lanskega leta izdelali še dva projekta za izboljšanje poslo-

stavnem prostoru imela skoraj polovico razstavnega prostora za DO Svilanit in DO Eksperimentalno tkalnico, ostala polovica pa za vse ostale jugoslovanske proizvajalce. Osrednja točka proslave je bil tudi slavnostni govor ob 20-letnici DITT Kamnik. V njem je

Praznovanju je piko na i postavila modna revija

vanja obeh delovnih organizacij. Za Eksperimentalno tkalnico je bil narejen projekt »ročno tkanje tepihov« in za delovno organizacijo Svilanit »povečanje proizvodnje na Dornikovem zemljišču«. Oba projekta sta dobila dobre ocene od obeh delovnih organizacij in so te kot uporabniki pričele z njihovo realizacijo.

V lanskem letu je DITT Kamnik imel svojo volilno in jubilarno skupščino. Pri tem je bilo izvoljeno novo predsedstvo. Prikazano je bilo poročilo o delu za preteklo obdobje in sprejet je bil program dela za naslednji dve leti. Podeljena so bila priznanja zaslužnih članov. Sprejet je bil predlog povečane članarine s 60 na 100 din mesečno.

Kot zaključek praznovanja 20-letnice DITT-a Kamnik je bila osrednja proslava, ki je bila 14. decembra v Domžalah. Na proslavo so bili povabljeni predstavniki vseh društev Slovenije, predsednik Zveze inženirjev in tehnikov tekstilcev Slovenije, glavni urednik glasila slovenskih tekstilcev »Tekstilec« in predstavnik našega zahodnonemškega predstavnika f. »Schleicher«. Ob tej priliki smo pripravili modno revijo, kjer smo prikazali kolekcijo TOZD-a Frotir in TOZD-a Svila. Predstavnik firme Schleicher je bil navdušen z našimi proizvodi in je predlagal, da bi del naše kolekcije razstavljali celo na mednarodnem sejmu tekstila za dom »Heimtextil« v Frankfurtu. To se je tudi zgodilo. Izvozna organizacija »Unitex« je na svojem raz-

Kati priznanje ob 20-letnici delovanja v DITT

na kratko orisna zgodovina društva, od ustanovitve, sedanjih aktivnosti, do nadaljnjega programa dela. Slavnostni govor je bil v krajši obliki in ga zato objavljamo kot sestavni del tega članka.

Beganovič Salem

Tovarišice in tovariši, dragi gostje!

Dovolite, da se vam prisrčno zahvalim za številno udeležbo na slovesnosti ob našem jubileju – 20-letnici Društva inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik. Prav sedaj mineva 20 let, ko je na pobudo našega tedanjega direktorja in aktivnega člana tovariša Marcijan Staneta, bil na Starem gradu ustanovni občni zbor, kjer je bil za prvega predsednika društva izvoljen tovariš Ribiš Slavko.

Danes imamo med nami še 15 članov, udeležencev prvega občnega zbora društva, kateri so delovali v društvu nepretrgoma 20 let. Prav gotovo, da so ti najbolj zaslužni in jim bomo zato danes podelili posebna priznanja. Vendar ne smemo pozabiti tudi na tiste, ki so v določenih časovnih obdobjih preteklih 20 let dali velik prispevek razvoju, življenju in delu Društva inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik.

Kamniško društvo je sicer staro 20 let, vendar so nekateri njegovi člani v Društvu inženirjev in tehnikov Slovenije od same ustanovitve. Pred tridesetimi leti so društva: Maribor, Jarše, Ljubljana, Kranj, Celje, predstavljala DIT tekstilne industrije Slovenije. V tistem času je jarško društvo, pod katerega so spadali tudi inženirji in tehniki, zaposleni v kamniških tekstilnih tovarnah, štelo trideset članov. Leta 1964 smo se ločili od Društva Jarše in ustanovili svoje društvo. Razgiban razvoj naših društev in slovenske in-

V dvajsetih letih dela kamniškega društva se je veliko spremenilo. Kamniški kot tudi drugi slovenski tekstilci so hitro uveljavljali rezultate svojega dela. Danes je delovna organizacija »Svilanit« – kot največja matična organizacija kamniškega društva – utrdila pot svojim izdelkom na najbolj zahtevna svetovna tržišča. Ravno tako je treba omeniti zelo intenziven razvoj Eksperimentalne tkalnice, ki se poleg velikih uspehov na domačem tržišču zelo uspešno vključuje na zahtevna evropska tržišča.

»Veterani« DITT v razgovoru

dustrije nasploh, so zahtevali nove kvalitete. Zato so kamniški tekstilci takrat hoteli novo kvaliteto dela, ne pa prenehanje aktivnosti z društvom Jarše. Da je to res, potrjuje podatek, da je cela vrsta aktivnosti z jarškim društvom ostala še naprej.

Uspeh kamniških tekstilcev je tudi rezultat dobrega dela društva inženirjev in tehnikov. Društvo sedaj šteje več kot 110 članov. Strokovna raven vseh zaposlenih se je močno izboljšala. Nenehno prizadevanje slovenskega tekstilca, da uveljavi sebe in svoje delo, sta dala sadove.

Danes imamo zelo pomembno mesto v našem gospodarstvu. Izvažamo več kot uvažamo, ustvarjamo produktivnost dela, ki je blizu povprečja evropskih tekstilcev in imamo najvišjo akumulacijo, kar je posebno važno v sedanjem gospodarskem trenutku. Vse te rezultate dosegamo z ekonomsko tehnično zastarelo strojno opremo. Ob tej priliki moram omeniti tudi problem, na katerega vsi tekstilci opozarjamo, da je zastarelost proizvodne opreme resen problem naše nadaljne perspektive. Kamniški tekstilci tudi opozarjamo, da je stopnja odpisanosti naše opreme 92%, kar je blizu slovenskega povprečja. Računamo, da bomo prišli do razmerja v širši družbeni skupnosti in da nam bo omogočeno, da vsaj del deviznih sredstev, ustvajenih z izvozom naših izdelkov na konvertibilna tržišča, uporabimo za obnavljanje iztrošene opreme in za modernizacijo proizvodnje.

Dovolite mi, da še omenim, da naše društvo uspešno deluje tudi na drugih področjih. Izobraževanje je ena od prvih in najbolj pomembnih nalog. Zavedajoč se težke gospodarske situacije naše države, vspodbujamo novo znanje, krepiamo inovatorstvo in razvojno – raziskovalno delo. Organizirali smo razna predavanja, tečaje, seminarje pa tudi posvetovanja.

Strokovne ekskurzije so tudi del naše aktivnosti. Obiskali smo naše največje konkurenčne firme v Jugoslaviji, ZRN in Avstriji. Z nekaterimi od njih smo uspeli usposobiti zelo dobre poslovne odnose.

Člani predsedstva našega društva uspešno delujejo v ZITT Slovenije in tudi v ZITT Jugoslavije. Ob trideset letnici ZITT Slovenije smo dobili priznanje za uspešno delovanje v zvezi. Imamo tudi dva častna člana in štiri zaslužne člane ZITTS.

Slavnostne besede naše proslave bi rad zaključil z nekaj osnovnimi aktivnostmi nadaljnjega dela.

Nahajamo se v času, ko nam je bolj kot kdaj koli prej potrebna aktivnost društva ITT. Novo znanje, opiranje na lastne sile, kreativno in razvojno raziskovalno delo, bitka za večjo produktivnost, afirmacija znanja in strokovnega dela nasploh, posodabljanje tehnologije in proizvodnih zmogljivosti, snovanje razvojne in tekoče poslovne politike so osnovni pogoji za nadaljnje delo in uspeh tekstilne industrije.

Leto spodbujanja inovatorstva

Za leto 1984 lahko rečemo da je bilo leto spodbujanja inovatorstva. Vse družbene strukture so poudarjale njegov pomen za stabilizacijo gospodarstva in družbeni napredek nasploh. Imeli smo tudi republiško problemsko konferenco ZK Slovenije o inovatorstvu in problemih njegovega uvajanja v prakso. V občinskem merilu smo tudi imeli nekaj novih akcij za oživljanje inovatorstva v organizacijah združenega dela.

Kako je bilo v naši delovni organizaciji? Imeli smo 5 predlogov, kar je še enkrat manj kot leta 1983 ali leta 1982. Poleg tega je zaskrbljujoč podatek, da je vrednost dohodka, pridobljenega od novih predlogov manjša na enoto predloga prejšnjih let. To nas opozarja, da moramo v naši delovni organizaciji še nekaj storiti, da

bomo v letu 1985 in tudi vnaprej imeli rast ne pa padec.

Komisija za inventivno dejavnost je na svoji redni seji dne 13.12.1984 obravnavala naslednje inovacijske prijave:

1. Tehnična izboljšava pri šivalnih strojih št. 2701/84

Izdelani so aparati za šivanje obrob pri plaščih in sicer širine 32 mm in 50 mm. Izdelani aparati se uspešno uporabljajo že pri dveh šivalnih strojih. S tem se je skrajšala faza šivanja obrob iz 11.58 minut na 3.17 minut ali za 8.41 minut pri enem izdelku.

Mesečni prihranek pri izdelanih 1500 komadih znaša 210 ur na mesec oziroma pa 2520 ur na leto. Če vzamemo urno postavko robilke 148,8 din, dobimo letni prihranek 375.026 din. Po tabeli pravilnika za izračun avtorske od-

škodnine izračunamo 17.000 din 6% razlike nad 200.000 kar znaša $17.000 + 6\% \text{ od } 175.026 = 17.000 + 10.501 = 27.501 \text{ din}$

Pri tem je važno omeniti, da je TOZD Frotir imel v letnem planu investicij potrjen predlog za nakup enega specialnega šivalnega stroja firme Rimoldi, namenjenega za podobne namene. Z izdelavo omenjenih aparatov je odpadel nakup uvoženega stroja v vrednosti 8.000 DM.

Izdelane aparate nameravamo uporabiti še za druge šivalne stroje in se predlaga, da bi zgoraj izračunani znesek avtorske odškodnine veljal za celotno obdobje izkoriščanja izboljšave.

2. Tehnična izboljšava na barvnem aparatu št. 2702/84

Izdelana je rešitev merjenja nivoja kopeli na odprtem 250-kg barvnem aparatu. Zaradi pen nivo barvne flote ni viden in je bilo otežkočeno ustavljanje dotoka vode v aparat. Merjenje nivoja kopeli že eno leto deluje brezhibno, s tem se je bistveno zmanjšala poraba mehke vode, in ker vrednotenja boljšega dela ni možno izvršiti, predlaga-

mo ocenitev vsote avtorske odškodnine za enkratno izplačilo skupini avtorjev te zelo dobre tehnične izboljšave. Za izračun avtorske odškodnine se vzame kot izhodiščni podatek prihranek pri porabi mehke vode.

Na podlagi prejete dokumentacije je po gospodarskem programu proizvodnje za leto 1984 za beljenje 441.496 kg preje sledeči prihranek: prihranek mehke vode 24 l/kg
 $441.496 \text{ kg} \times 24 \text{ lit} = 10.600 \text{ m}^3 \text{ mehke vode.}$

Cena m³ mehke vode je 35 din.

Prihranek v din je 35 din $\times$ 10.600 m³ $\times$ 3 leta = 10.113.00 din.

Po tabeli pravilnika odčitamo za omenjeni znesek avtorsko odškodnino:

$60.000 + 4\% \text{ od } 1.130.00 = 60.000 + 4520 = 64.520 \text{ din.}$

Omenjeni znesek avtorske odškodnine v znesku 64.520 din se izplača skupini avtorjev za celotno obdobje izkoriščanja in kot enkratno plačilo v celotnem znesku.

3. Prihranek porabe energije št. predl. 1008/84

Skupina avtorjev je izdelala projekt za segrevanje sanitarne vode v konfekciji in skladišču surovin z odpadno energijo (izkoriščanje »kondenzata«). Predlog je že realiziran in se uspešno uporablja. Dosežen je velik prihranek energije in možnost stalnega izkoriščanja. Treba je še poudariti, da je poleg velikega prihranka energije doseženo neprijetno sproščanje kondenzata v ozračje ob konfekciji frotirja.

Izračun avtorske odškodnine:

inštalirana moč 6 kW

cena k6. = 6,3 din

obratovalne ure na teden: $2640 \times 6 \text{ kWh} \times 6,3 \text{ din} = 99.791 \text{ din/leto}$

za desetletno obdobje izkoriščanja je 997.910 din.

Po tabeli pravilnika dobimo: $35.000 + 5\% \text{ od } 497.910 = 35.000 + 24.895 = 59.895 \text{ din}$

4. Preureditev dvigala na drobnih izdelkih št. 2509/83

Za vertikalni transport v konfekciji frotirja smo pred leti imeli dvigalo, ki ni ustrezalo varnostnim zakonskim predpisom. Zaradi tega smo bili prisiljeni razmišljati o nakupu novega dvigala.

V tem primeru bi morali vložiti še precejšnja sredstva za njegovo montažo, saj bi novo dvigalo zahtevalo dodatno podkletitev prostora kot tudi dozidavo nad strešno konstrukcijo. Zaradi visokega predračuna zamenjave obstoječega dvigala z novim in zaradi zastarelosti namembe tega prostora je avtorju tega koristnega predloga uspelo urediti obstoječe dvigalo v skladu z zakonskimi predpisi in je omogočena njegova nadaljna uporaba. Bistvo predloga je zavarovanje odprtine dvigala, izdelava vagoneta in izvlek ter dostavo vagoneta z ročico.

5. Izdelava lovilca in stabilizatorja sukljanih niti št. 1404/84

Pri brezčolničnih statvah so kraji in njihova izdelava eden največjih slabosti tega sistema tkanja. Posebna težava pri Guenne strojih je bila v tem, da so se na stranskih krajih nabirali ostanki votkovnih niti. Pri nadaljni predelavi (robljenju) je to povzročalo posebne težave. Avtor je rešil ta problem tako, da je izdelal posebni lovilca iz pločevine 1,5 mm in tega fiksiral na vodilno letev tkanine. Glavna prednost oziroma namen tega vodilca je v tem, da se ostanki votkovnih niti ne nabirajo na stranskem kraju. Poleg tega vodi in drži sukljane niti, da bolje

vežejo. Votkovne niti iznad krajca so bolj napete, da jih škarje lažje odrežejo. Posledica tega je boljši krajec – lažje robljenje in zmanjšanje škarta. Zaradi dragega izračuna zmanjšanja škarta, povzročenega s tem problemom in zaradi izračuna zastojev te vrste pri robljenju, se predlaga pavšalna odškodnina a 25.000 din enkratno izplačilo za celo obdobje izkoriščanja.

Na podlagi sklepa delavskega sveta od 27.12.1984 in na podlagi 47. člena pravilnika o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih bila izplačana avtorska odškodnina za prispele predloge tekom leta 1984 sledečim delavcem

Avtor	DE	Šifra ovr. predl.	Znesek za izplačilo
1. Tajč Peter	20	2701/84	27.501,00 din
2. DERNIČ Marijan	30	2509/83	15.000,00 din
3. Poravne Jože	13	1404/84	25.000,00 din
4. Tušar Mile	16	2702/84	10.753,00 din
5. Pirš Albin	20	2702/84	10.753,00 din
6. Mihorič Zdeno	20	2702/84	10.753,00 din
7. Papler Miha	20	2702/84	10.753,00 din
8. Kladnik Jože	20	2702/84	10.753,00 din
9. ZOBARNIK Stane	20	2702/84	10.753,00 din
10. Cedilnik Franc	20	2701/84	18.000,00 din
11. Nograšek Ivan	20	2701/84	18.000,00 din
12. Uršič Anton	20	2701/84	8.920,00 din
13. Cafuta Franček	20	2701/84	6.055,00 din
14. Avbelj Milan	20	2701/84	8.920,00 din
Skupaj za izplačilo			191.914,00 din

Vidimo, da je bilo prijavljenih pet predlogov v katerih je sodelovalo 14 avtorjev. Vrednost dohodka ustvarjenega iz tega naslova je cca 2.000.000,00 din, vrednost avtorske odškodnine pa 191.914 din. To so

vsekakor preskromne številke in zato vabimo vse delavce naj se vključijo v inovatorstvo in množično inovacijsko dejavnost ter tako čimveč prispevajo sebi in celotnemu kolektivu.

Beganovič Salem

Srednjeročni plan 1986 – 1990

Z vso naglico se približuje leto 1986; prvo leto novega polletnega gospodarskega obdobja, ki bo trajalo vse do leta 1990.

Zato smo tudi v naši delovni organizaciji, kot drugod, sredi najbolj aktivnega dela pri načrtovanju našega razvoja v prihodnjih petih letih.

Po zakonih in odloku občinske skupščine naj bi delo pri pripravi tega srednjeročnega načrta potekalo v treh etapah. Vse samoupravne organizacije in skupnosti v občini Kamnik so morale na zborih delavcev že sprejeti predlog smernic za pripravo srednjeročnega plana in elementov. V času do 30. junija, ko mora biti izdelan že

osnutek srednjeročnega plana, pa bo potrebno sprejeti z referendumom delavcev temelje planov vsake temeljne organizacije. V tem obdobju bomo sprejeli še dogovor o temeljih srednjeročnega načrta na nivoju delovne organizacije Svilanit kot tudi eventualne samoupravne sporazume o temeljih plana z drugimi samoupravnimi skupnostmi, s katerimi smo v tesni poslovni povezavi. Dalje bo potrebno sprejeti v tem času tudi še dogovore o temeljih plana družbeno-političnih skupnosti kot tudi osnutek plana družbeno-političnih skupnosti.

Na podlagi vsega gornjega bo naš plansko-analitski oddelek, ki je od na-

O novi trgovini

Dragi sodelavci in ostali zvesti bralci našega Tekstilca! Končno vas lahko razveselimo z vsaj za nas težko pričakovano novico, da so se dela na obnovi oziroma preureditvi naše trgovine pričela. Težko pričakovano zato, ker se je začetek tega odlagal kar skoraj dve leti. Razlogov oziroma dilem ob tej odločitvi je bilo več: obnoviti obstoječo trgovino ali se odločiti za lokal v Ljubljani oziroma Kamniku, poslovati še naprej v obstoječih prostorih in čakati na preureditev menze, kjer bi dodali še novo trgovino, itd.

Pozitivne in negativne strani je imela tako ena kot druga alternativa. Obveljala je začetna misel: obnoviti in preurediti obstoječo trgovino s tem, da pridobi še bivšo gasilsko shrambo ter prostor stare vratarnice, hkrati ob tej prostorski pridobitvi pa bi se odpravilo še nekaj pomanjkljivosti, na katere nas je opozorila pred časom občinska tržna inšpekcija.

Odločitev je padla, akcija za obnovo se je pričela. In kot pravi star pregovor, da nesreča nikoli ne pride sama, nam je tu časovni moment zopet ponagajal. Arhitekt, ki nam je že projektiral dve lepi vzorčni sobi /za svilene izdelke in frotir izdelke/ ni in ni imel časa izdelati projekta obnove. Tako smo zopet izgubili skoraj leto, med tem časom pa so cene neodvisno od naše volje šle svojo pot in to seveda navzgor – na našo žalost. Skoraj tako kot se vleče ta moj opis, se je vlekel tudi čas dogovorov, ogledov, pogovorov in obljub. Končno je bil projekt narejen, pregledan in potrjen z naše strani. Od tu naprej je stvar stekla hitreje in to ne malo po zaslugi arhitekta. Pomagal nam je pri izbiri izvajalcev, predračunov in ponudb, poleg tega pa je izvedel še za dve možni lokaciji za začasno preselitev trgovine. Ena izmed njih je bila za nas kar ugodna: to je lokal na Kidričevi 25, torej skoraj v centru Kamnika, kjer smo uspeli skleniti tudi za nas zelo sprejemljiv dogovor. Najemnino za tri mesece smo poračunali z delno ureditvijo lokala, ki ta hip po zaslugi naših vzdrževalcev že posluje. Prve informacije so take, da je promet finančno dober, izredno težavo pa nam predstavlja neopremljenost lokala s telefonom, kar bi bilo nujno za dobro poslovanje v času sindikalne nabave za 8. marec. Tega žal ni mogoče dobiti.

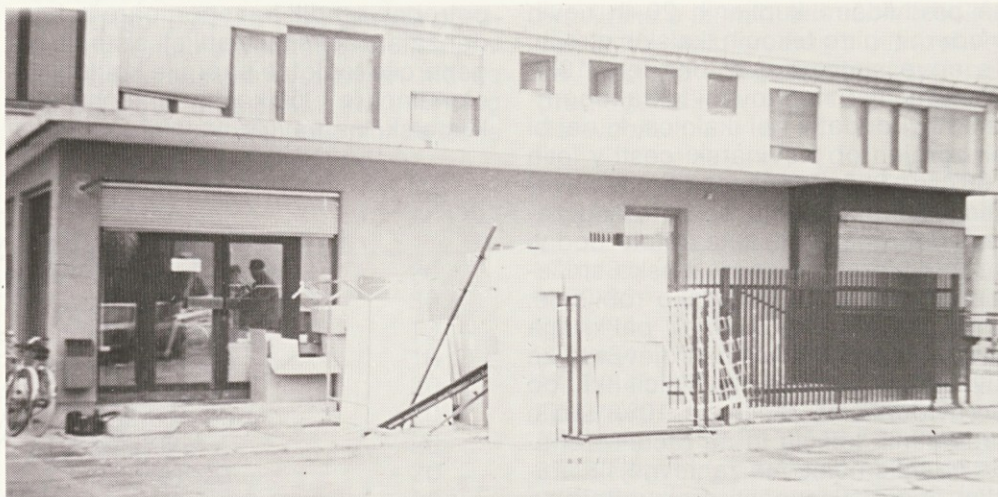
Kakšna pa bo naša obnovljena trgovina naj ostane mala skrivnost do otvoritve, ko ji boste svojo oceno lahko sami dali. Toliko o novi trgovini.

Sedaj pa še nekaj besed o zgodovini obstoječe trgovine in pa o kadru, saj vemo, da je poslovanje trgovine v pretežni meri odvisno od ljudi, ki nas postrežejo tako ali drugače. Svilanit je odprl svojo prvo prodajalno 1. oktobra 1962. Bila je v isti stavbi kot sedaj, le

13 mesto in na področju Slovenije na 5 mesto.

Verjetno se boste tudi vi strinjali z menoj, da je bil to izredno uspešen rezultat, še posebno če pogledamo malo prodajno površino naše stare trgovine. Glede na optimističen pogled poslovanja pa samo upajmo, da bo trgovina čimprej končana in da se bo to pričakovanje uresničilo tudi v praksi.

Zver Jože

»Ko sem se selila«, pripoveduje trgovina

da je bila precj manjša, saj je imela kar dva sosedu: na eni strani naše varnostnike in na drugi strani sindiklano sobo, ki je bila hkrati šahovska soba in knjižnica. Edini zaposleni je bil tedaj sedanji poslovodja tov. Simičak Ciril. Asortiman prodaje so predstavljali izdelki Svilanita, Velane in takratnega Tekstilnega inštituta ter Polzele, ki je prisotna še danes s svojimi nogavicami. Kasneje se je leta 1963 priključila tov. Simičaku tov. Pirčeva in nato 1967 leta Olga Kotnik. Ob redni prodaji naših in tujih izdelkov je bila trgovina tudi šola v malem, saj so se v tem obdobju tu izučile za trgovski poklic tudi tri učenke in to Vidman Anka, Ipavec Marinka in Žebovec Branka, ki je ostala tudi nekaj časa tu zaposlena. Leta 1976 jo je nadomestila Pestotnik Milena in tako kadrovsko sestavo imamo še danes. Med tem časom je bila trgovina še enkrat delno preurejena, prišlo je do prostorskih pregraditev in zamenjav »sostanovalcev« in to je bilo 27. decembra 1972.

To kratko kroniko naše trgovine mi je povedal poslovodja hkrati s trditvijo, da bo s svojo ekipo v povečani in obnovljeni trgovini zagotovo prodal še več, kot do sedaj. In kako je bilo sedaj? V letu 1984 je trgovina prevzela samo naših izdelkov v skupni vrednosti 26.734.492,50 din, od tega brisač za 17.551.470,50 din, konfekcije za 6.340.071,00 din torej skupaj frotir izdelkov za 23.891.541,50 din in svilenih izdelkov v skupni vrednosti 2.842.951,00 din. Ti podatki jo uvrščajo med cca 500 kupci v Jugoslaviji na

Bodica

Parkirišče za goste Basen

Oni dan sem bil parkiran na prostoru, ki je rezerviran za goste. Saj ga poznate? To je prostor poleg naše »Svilanitove« trgovine. Res ni velik, a prostor za goste je le. Ni le za goste, ki obiskujejo našo delovno organizacijo, temveč tudi za kupce, ki obiskujejo našo malo trgovino.

Kdo sem, me vprašujete? No Renault 12TL, sedaj obarvan z oranžno barvo, prej pa sem bil kovinsko siv. Leta in cesta sta iz mene naredila invalida, tako da je tisti TL bolj za kamuflažo, kot pa za pomen, ki sem ga imel prej.

Tega nič kaj prijetnega jutra, moj šef zaloputne z vrati in gre na svojo jutranjo kavico, kakor vsi šefi pač. Tako ostanem sam in razmišljam o svoji usodi. Naenkrat zaslišim nekoliko stran od mene glas. Prislunhem, seveda to je tisti znani glas: »Glej ga glej, ves bel z lepimi športnimi kolesi, seveda to je on FIAT 128.«

Oblačno jutro je ponudilo prve mrzle deževne kaplje. »Veš kaj razmišljam«, pravi naš znanec Fiat 128, »razmišljam, kako to, da naša prodaja v trgovini tako upada. Imamo lep asortima,

Športne novice

So Svilanitovi rekreativci na »zimskem spanju«?

Čeprav naša športna oglasna deska v zimskem obdobju več ali manj sameva, to še ne pomeni, da rekreativci »spimo«. Kakšnih posebnih razburljivih športnih dogodkov res ni, če postavimo na mesto izjem smučanje in tek na smučeh, čeprav so tudi ti komajda prišli na svoj račun. Kljub hladni zimi in idealnim temperaturam, nam je sicer bogato snežno odejo, za skoraj meter debelo, pobrala »odjuga«, ki se je vzela »bog si vedi« od kod in vse, ki so smučke privlekli na dan, pustila na cedilu. Čeprav v tem trenutku, ko se ta prispevek piše, prav idilično sneži in vliwa novih upov v nestrpne smučarje, si želimo, da bi ga naletelo vsaj toliko, da bi lahko dobili novega tovarniškega prvaka v veleslalomu in teku na smučeh, pa seveda bi se radi postavili tudi s svojimi predstavniki na občinskem sindikalnem prvenstvu in republiškem tekmovanju tekstilcev, ki bo letos šele na začetku meseca aprila.

dobro osebje in tudi artikli so po kvaliteti na evropski ravni.« Zaslišim že znani glas. »Vse kar je prav je prav! Mar misliš, da poleg svojega dela, ki ga imam že tako ali tako preveč na rami, pa cenjeno tudi ni, lahko sedaj razmišljam še o tvoji prodaji v trgovini?« odgovori DIANA, »poleg tega pa imam še luknjo v moji platneni strehi in nič kaj prijetno mi ni.« Nato umolkne in se preda poslušanju kapljanju vodnih kapljic, ki se na njenem sedezu spreminjajo v lužo.

A glej Fiat 128 še kar naprej modruje. »No pa ti povej«, nagovori »Fička« poleg sebe. »Ti zagotovo veš kje tiči razlog, saj se ubadaš oziroma delaš z računalniki. Kaj ne?« Fičku malo zadrhti glas in mu odgovori: »Že res kar praviš, a jaz ne delam na tej aplikaciji.« (Aplikacija – način izvedbe, izpeljave) »Povprašaj JETTO, tisto belo tam na koncu, skupaj združujeva delo v istem oddelku.« Fiat 128 ni utegnil vprašati. Videti je bilo, da je JETTA spremljala pogovor in odgovorila ne da bi jo kdo vprašal. »Že res, da delam na materialnem poslovanju, toda menim, da še en seminar za odgovor na tako tehtno temo ne bi bil odveč.«

Nato postane vse tiho. Dež, ki nas je neusmiljeno pral in sneg, ki se je vrnil med njim, nas je spraval v melanholijo. Mar ne bo nikoli konec tega strašnega vremena, saj je tako, kot bi bil sodni dan, razmišljam. Le kdaj si prišla, da te nisem opazil? Lepa skoraj čisto

nova, ne rjave ne bele barve, nekaj srednjega. Ja, lepa si »Katrcica«. Tudi sam sem bil kar čeden, ko sem bil toliko star kot ti, si mislim. V svoji molčečnosti se mi zdiš sicer nekam znana, kot funkcionarka, ki razmišlja o svojim mogočih ali nemogočih funkcijah, ki jih opravlja.

Razmišljanja je konec. Pripelje se eleganten Mercedes in si išče za svojega lastnika, ob tem slabem vremenu, čim bolj ugoden prostor. Postane me sram in moja oranžna barva se spreminja v rdečo, preklinjam svojega šefa, ki me je pustil na tem prostoru, in ker sem zasedel pravemu gostu prostor. Na vso srečo je Mercedes opazil prostor, kjer bo lahko odložil svojega gospodarja. A glej čudo! »Au«, zaslišim glas! »Mar misliš, če sem tako majhna, da mi pravijo »Bolha«, me ni treba kar povoziti! Sicer pa, če me ne boš pustil pri miru bom poklicala policijo, telefon imam pri roki.« Mercedes se obrne in odhiti dalje svojo pot. »Zaradi ene same brisače, pa se naj moj gospodar zmoči do kože. To pa res ne gre.«

Poduk

Dragi bralci! Vsaka basen ima v sebi skrito misel in poduk. In poduk?! Ne sodite koliko je gostov v delovni organizaciji in trgovini po avtomobilih, ki so parkirani na za to določenem prostoru. Razen v primeru, če se lastniki le teh počutijo kot gostje v naši delovni organizaciji.

Kakorkoli že, še dober mesec nas loči od pomladnih dni in upov, da se nam bodo »snežne sanje« uresničile.

Peščica deklet in fantov se srečujemo vsak torek v poznih večernih urah v telovadnici ŠCRM v Kamniku, odbojkarice in odbojkarji pa zaključujejo zimsko medobčinsko rekreacijsko ligo v odbojki. Dosedanji rezultati obeh ekip jih bodo pripeljali v »zlati sredini«, vendar pa bo zadnji turnir odločal o tem na katero stopničko se bodo povzpela dekleta med 12 ekipami in fantje med 9 ekipami.

Tudi kegljači si uspešno utirajo pot v občinski rekreacijski ligi in s svojo prizadevnostjo opravičujejo precej visoke stroške najemnine kegljišča. So prav na vrhu lestvice in resni kandidati za »PLAY OFF«.

Skrivnosti, kako se pripravljajo na »svoj čas« kolesarji ne gre izdajati, večkrat pa jih je videti pri teku na smučeh, suhem teku v bližnjih gozdovih ali vzpenjanju na okoliške hribe.

Za zaključek pa vsem ljubiteljem rekreacije še pomembna novica:

športno društvo Svilanita bo naslednjih nekaj let vodil Haseb Kaddoura, dolgoletnega referenta za smučanje – Zajc Lojzeta – pa smo razbremenili in naloge naložili tov. Erman Martini! Do prihodnjega srečanja – nasvidenje.

Kika

Zahvala

Ob nenadni in boleči izgubi očeta Šuštar Antona se zahvaljujemo vsem sodelavcem, DO SVILANIT za izrečeno sožalje, darovano žalno cvetje, ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

sin MARJAN
hčerke: IVICA, TONČKA in
MARINKA

Zahvala

Ob nenadni in boleči izgubi moža, očeta se zahvaljujemo vsem sodelavcem, vsem delavcem DO SVILANIT za izrečeno sožalje, darovano žalno cvetje, ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

žena EMA, sin EDI

Zahvala

Ob boleči izgubi mojega dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem iz konfekcije frotirja za sočustvovanje in izrečeno sožalje.

ŠTRITOF Silva

Svilanit v prodajnih akcijah

V preteklosti smo zelo malo propagirali naše proizvode. Glavna propagandna aktivnost je bila usmerjena na sejme in modne revije. Da nismo imeli večjih akcij je bil vzrok v velikem pomanjkanju robe v lanskem in predlanskem letu.

Toda situacija se je že v II. polovici leta 1984 začela spreminjati. Namreč, potrošna moč je začela upadati, kar se je odrazilo tudi pri povpraševanju po naših proizvodih. Zato smo se odločili, da bomo na področju informiranja o naših proizvodih končnim potrošnikom, bolj aktivni in da bomo v ta namen vložili večja finančna sredstva. Načrt naših propagandnih akcij v letu 1985 je sledeč:

Naša delovna organizacija se udeležuje sejmov v različnih mestih v Jugoslaviji, kjer prikazuje naše kolekcije. Obiskovalci so končni potrošniki, kakor tudi naši poslovni partnerji – trgovci. Tako za čas sejmov v določenem mestu napravimo propagandno akcijo, ki zajema propagiranje naših proizvodov preko radia, predvajanje barvnih diapozitivov na televiziji in v

kino dvoranh. Poleg tega pa se povežemo tudi s trgovskimi organizacijami, da napravijo v svojih izlozbah, izložbe z našimi proizvodi. Do sedaj sta bili takšni akciji že v Ljubljani in Sarajevu. V obeh mestih smo propagirali naše frotir proizvode (plašče, brisače). Obe akciji lahko že ocenimo kot uspešni. Sedaj pripravljamo po-

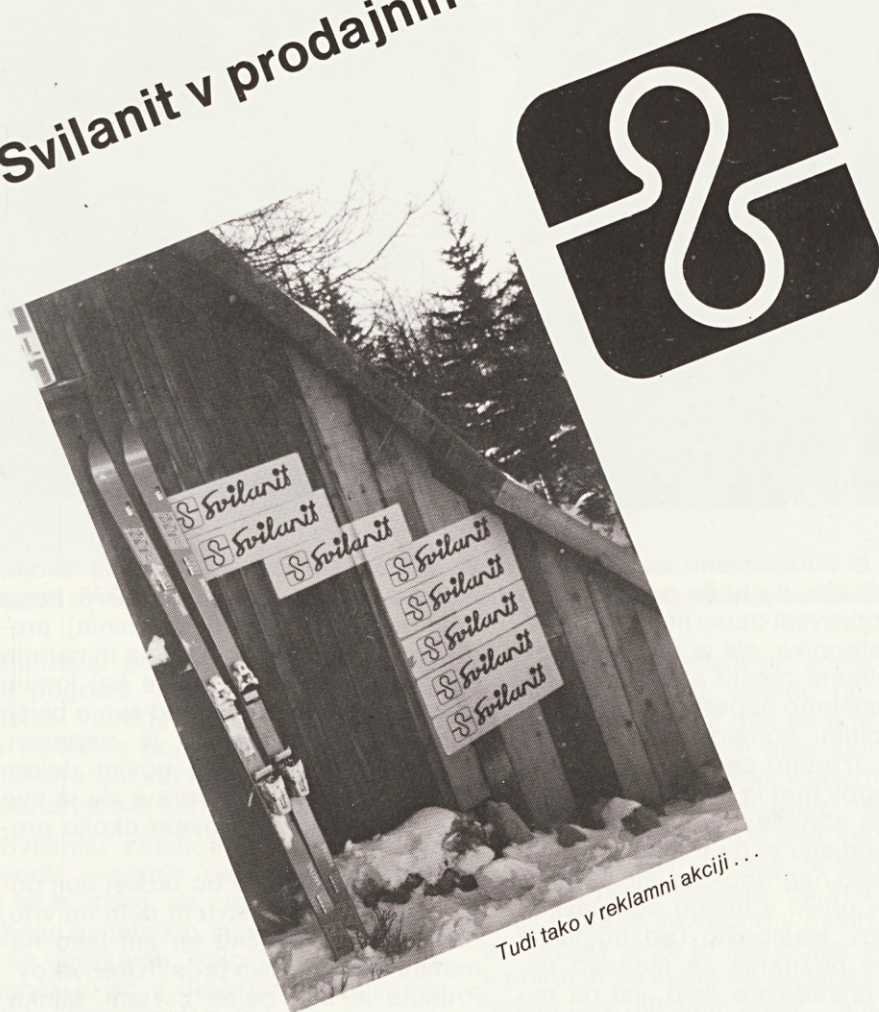
dobno akcijo za Skopje in Beograd s tem, da bomo tu vključili v akcijo še naše kravate. V prvi polovici marca pa bomo imeli v Sloveniji, s poudarkom na Ljubljano, propagandno akcijo za kravate. Namen te akcije je, da pospešimo prodajo kravat in malo podaljšamo sezono, saj vemo, da v marcu zaradi sezonskega značaja tega artikla, začne prodaja že upadati. Mislamo, da bomo s tovrstnimi propagandnimi akcijami informirali potrošnike o naših proizvodih in s tem tudi pospešili našo prodajo.

Martina Erman

Mar nisem ljubek na nežnem vratu?

S »Svilanitom« prijetno in udobno

Svilanit v prodajnih akcijah

Tudi tako v reklamni akciji...

Upokojili so se

Srečno, Rozka!

Po 22 letih dela v Svilanitu se je od nas pred časom poslovila Štefanič Rozka, obratovni knjigovodja v plansko analitskem oddelku in zapisala stanu upokojencev Svilanita. Rozka bo imela sedaj dovolj časa za svojega sinka in dom, ki si ga je pred kratkim uredila v Topolah pri Mengšu.

Rozka se je že zelo mlada zaposlila v tovarni TITAN kot monterka pohištvenih ključavnic. Želja po šolskih klopetih jo je pripeljala do strojepisnega tečaja, ki ji je omogočil, da se je kasneje lahko zaposlila na sodišču v Kamniku. Čeprav se je na novem delu dobro počutila zaradi tovariških odnosov in zanimivega dela, se je leta 1962 vendarle odločila za zaposlitev v naši tovarni, saj so bili osebni dohodki tu precej višji od prejšnjih.

Tako se je znašla še bližje domu – kar »čez cesto« v Svilanitu. V tovarni se je hitro znašla, kako tudi ne, saj je opravljala celo vrsto del: bila je mesec dni tajnica, opravljala administrativna dela v splošnem sektorju, vodila evidenco v komercialni službi, bila je fakturistka, potem pa je daljše obdobje opravljala dela statistika v plansko analitskem oddelku. »Ko sem bila fakturistka, se mi je velikokrat zdelo, da zbiram denar za svoj dom, zato sem se trudila, da so šli računi sproti iz tovarne. Ko smo se ob koncu meseca »borili« za še boljši promet, sem prišla včasih domov tudi ob 4. uri zjutraj, da sem lahko vse napisala in jih večkrat kar sama odnašala na pošto.« Tako se spominja Rozka svojih starih časov. »Tudi kot statistik sem pazljivo in previdno zbirala podatke zavedajoč se, da gredo iz tovarne in morajo biti kar se da točni in pravočasni.«

V Rozki pa želja po dodatnem šolanju še ni pojenjala in se je pogumno vpisala v Dopisno ekonomsko šolo v Ljubljani in jo uspešno končala. Res ji sicer to ni uspelo v štirih letih, saj je med tem časom rodila hčerko in gradila svoj dom, a z veliko truda in dobre volje, ji je vendarle uspelo.

Rozka je od leta 1979 opravljala delovne naloge obratovnega knjigovodje in tu dočakala tudi invalidsko upokožitev. Ob slovesu je Rozka še izjavila: »Z velikim veseljem sem delala in spremljanje razvoj tovarne, posodabljanje proizvodnje, skratka uspeh

naše tovarne. Želim, da bi SVILANIT še naprej tako uspešno »vozil« kot doslej, vsem zaposlenim pa veliko zdravja, uspeha in dobrega ovrednotenja – predvsem proizvodnega dela.« Draga Rozka, hvala za vaše delo in vaše lepe želje, ki vam jih vračamo,

predvsem pa vam želimo, da bi v svojem domu, ob svojih ljudeh našla mir in srečo!

Skamen Ivana

Naš Tadžo se je upokojil

Z zadnjim dnevom preteklega leta se je iztekla tudi delovna doba našega zastopnika za republiko BiH in Črno goro tov. HASIBOVIČ TADŽUDINA, ki je tako odšel iz naše sredine v zasluženi pokoj.

Tov. Hasibović je pred sedemnajstimi leti, natančno 1. 7. 1967 prevzel zastopstvo naše DO in s svojim prizadevnim delom ter pravilnim dostopom do kupcev uspel ustvariti pogoje za izreden plasman naših izdelkov, tako na področju brisač in konfekcije, predvsem pa proizvodov TOZD-a Svilje.

Pogoji prodaje so bili v času njegovega prihoda v DO dokaj težki, tržišče je bilo zasičeno s proizvodi konkurenčnih podjetij, svoj delež pa je prispeval tudi uvoz brisač po precej nižjih cenah, kot pa so bile naše. Kljub vsem težavam na tržišču pa je tov. Hasibović redno presegal mesečne plane in vsi njegovi sodelavci so se kmalu lahko prepričali, da smo sprejeli v svojo sredino človeka, ki se je boril za plasiranje naših izdelkov ne le pri velikih kupcih, ampak ga je njegova želja, da doseže čimboljše rezultate dela vodila v vsak najmanjši kraj, v vsako prodajalno ne glede na slabe pogoje na cestah in na letni čas. Ven-

dar pa so leta tekla dalje in tako je prišlo tudi leto 1984, s katerim so se pogoj za upokojitev tov. Hasibovića izpolnili. Čeprav je bila njegova želja, da še nekaj časa ostane na svojem delovnem mestu, ga je nepričakovano prizadela težka bolezen, sledile so

operacije in zdravstveno stanje mu ni več dopuščalo, da bi še naprej lahko uspešno opravljal naporno delo trgovskega zastopnika, saj je človek na takem delovnem mestu stalno na poti, kar pa je izjemno naporno.

Kot dolgoletni sodelovec je bil tov. Hasibović izredno cenjen, zato mu je DO za njegov trud in prizadevnost, kakor tudi za odnose, ki jih je ustvaril z ljudmi v podjetju in na tržišču podelilo »Oktobersko nagrado« za leto 1984.

Naj ob tej priliki v imenu sodelavcev izrečem tov. Hasibović Tadžudinu še enkrat vse priznanje za njegovo uspešno in prizadevno delo, vsi pa mu želimo predvsem zdravja, da bi leta v pokoju preživel v miru in s prijetnimi občutki, da je za DO Svilanit napravil vse, kar je bilo v njegovih močeh in to je bilo veliko.

Šurk Miki

Prijetno je bilo med vami

Od nas se je tiho, skoraj neopazno poslovila ter odšla v zasluženi pokoj Minka Lenarčič. Vseh svojih 35 let dela je posvetila Svilanitu in z njim doživljala trenutke vzponov, pa tudi padcev.

Njeni začetki dela segajo v Šmarco, kjer je začela na tkanju in tkalnici ostala zvesta kar celih 27 let. Učila se je na prvih mehaničnih statvah in ker je morala delati tudi ponoči, se še dobro spominja, kako jo je bilo kot mlado dekle strah, saj na delu ni bilo nikogar drugega razen nje in vratarja.

Večkrat je sredi noči skrbno kontrolirala, če so vrata zares trdno zaklenjena. Počasi se je temu privadila, saj so leta kar prehitro minila, po dobrem desetletju pa je nadaljevala delo v novi tkalnici na Perovem. Ropot tkaljskih strojev 27-ih let in zdravstvene te-

žave po operaciji so opravile svoje, zato je bila 8. decembra 1976 (tega datuma se še dobro spominja) premeščena v šivalnico na dela in naloge popravilo napak. Tu se je kaj kmalu privadila, saj je prišla med svoje bivše sodelavke – tkalke in je napetost, strah in bojazen pred novim delom kar hitro minila. Sama pravi, da je bilo tu osem let dela v novem okolju prekratkih.

V jeseni življenja se bo odslej bolj posvečala gospodinjstvu in delu na vrtu, pazila bo na vnučke ter jim tako namenila veliko svojih prostih trenutkov. Prijetno je bilo delati z vami, Minka, kajti malo je takih sodelavcev in sodelavk, ki tako mirno, tiho, prizadevno in dobro opravljajo svoje delo! Kot da jo nismo čutili med nami, tako skromna je bila. Prav zato ji toliko iskreneje želimo: še na mnoga zdrava leta in hvala za tvoj 35-letni prispevek in pripadnost Svilanitu!

Hubad Anka

Zahvala

Vsem sodelavkam in sodelavcem iz šivalnice se najlepše zahvaljujem za darilo, ki sem ga dobila ob odhodu v pokoj.

Obenem pa želim delavcem in kolektivu, da bi še naprej uspešno delali in poslovali.

Lep pozdrav Minka Lenarčič

Lepo je, da ste se spomnili na nas

Le oglejte si »našo« športnico: druga z leve je Jožica, pred njo pa tudi naša »aktivna« balinarka Milena

V današnji gospodarski krizi so vse bolj pogoste vroče teme razprav in polemik v sredstvih javnega obveščanja nenehne podražitve, ki jih komaj še zmoremo, saj nam prehitro prazni-jo denarnice in žepe.

V Svilanitu zaenkrat še ne moremo govoriti o slabih osebnih dohodkih, saj se trudimo, da čimbolj sledijo povišanju življenjskih stroškov, postavlja pa se vprašanje, kako živijo naši upokojenci, ki so v delovno organizacijo vložili ogromno dela in truda, jo razvijali, širili in nam ustvarili neprimerno boljše pogoje dela kot pa so jih imeli sami.

S tem namenom sva se s socialno delavko odpravili na obisk k nekaterim našim upokojenkam, obenem pa je bila to tudi prilika, da zveva za njihovo mnenje o naših razmišljanjih, da bi vsako drugo ali tretje leto namesto izleta upokojencev organizirali srečanje v Svilanitu, s čimer bi bil omogočen tudi pristnejši stik upokojencev s sodelavci. Ogleдали bi si delovno organizacijo, zatem pa bi jim pripravili pogostitev v naši menzi. Seveda bi poleg dobre hrane in pijače poskrbeli tudi za muziko, ob kateri bi se lahko zavrteli. S tem bi se izognili visokim stroškom prevoza in gostinskih uslug in bi upokojencem lahko stisnili v roko nekoliko debelejšo modro kuverto.

Pot naju je naprej vodila na Vrhpolje k naši **Francki Mencinger**, ki nam je v tovarni zvedrila obraz, pa če smo bili še tako slabe volje.

Ko naju je zagledala pri vratih, je obstala brez besed, pogled na lonček azaleje, ki sva jo ji dali pa ji je ovlažil oči. Tudi nama se je milo storilo, saj nama je ostala Francka v spominu kot vedno vesela, razpoložena, nasmejana ženska, vendar pa sva vedeli, da so solze, ki so ji privrele na dan, solze sreče in presenečenja, da sva jo obiskali in da je še vedno v naših mislih, pa čeprav je že tri leta odkar je odšla v pokoj in se ločila od Svilanita. Kot bi hotela povrniti najin obisk, nama je hitela streči, vmes pa sem in tja pobožala svojega vnučka, ki ji pomeni najsvetlejšo in najdražjo stvar na svetu. Francka je bila v Svilanitu 8 let, prej pa je 18 let delala v STOLU-u, vendar pa pravi, da če bi prej vedela, kako »lušno« je v Svilanitu, bi gotovo prej prišla.

»Nihče mi ni rekel žal besede, čeprav sem bila samo snažilka, so me imeli za sebi enako in tudi s plačo sem bila zadovoljna. Vedela sem, da me imajo radi in tega nisem nikdar izkoriščala« pravi Francka in nama hiti pripovedovati naprej, da so se je v komercialni službi spomnili tudi za novo leto in prišli ponjo, da se je z njimi poslovila od »starega«. Peli, plesali in zabavali so se do poznih večernih ur.

Sicer pa Francki tudi doma ni dolgčas, saj ima gospodinjskih del čez glavo, pazi na svojega vnučka, poleg tega pa ima v varstvu tudi 8-mesečenega Simona, saj tako dobi vsaj nekaj denarja za k »fas'ngi«, ko je danes vse tako drago.

Prva Franckina pokojnina je znašala 500 starih tisočakov, zdaj dobi že 11.000 in je nadvse zadovoljna. Tudi nad predlogom, da bi za spremembo včasih organizirali srečanje upokojencev v Svilanitu je bila navdušena, saj bi se tako lahko srečala s »svojimi« ljudmi, ki jih sicer na izletu ni, pa tudi malo več denarja bi ji prav prišlo.

S Francko je bilo tako lepo kramljati, da bi s Kiko še najraje ostali, vendar pa naju je čas priganjal. Ko sva se poslovljali od nje, nama je naročila, da ne smeva pozabiti pozdraviti vseh v komercialni in upravni zgradbi in jim povedati, da jih ima rada in se jih velikokrat spominja. Obljubili sva ji, da bova pozdrave sporočili naprej, ji z najinega jeklenega konjička zapiskali, ona pa nama je pomahala v pozdrav.

Pot naju je vodila naprej v Mekinje k naslednji upokojenki **Krapež Julči**. Mislili sva že, da je bila pot zastoj, saj se dolgo časa ni nihče oglasil na najino zvonjenje, nato pa se je le odprlo okno in njena mati nama je povedla, da je šla k sinovi ženi, ki ima hišo tik zraven domače.

Tudi ona je bila nadvse presenečena nad najinim obiskom in sprva sploh ni verjela, da sva prišli k njej, ampak k Nataši, ki je tudi zaposlena v Svilanitu. Julči Krapež je izredno vitalna ženska in če bi mene vprašali, koliko let ji prisodim, bi vam odgovorila, da jih šestdeset še nima, čeprav je v resnici že bližje sedemdesetim. V Svilanitu je bila zaposlena 20 let, delala pa je v plansko analitskem oddelku kot obratovni knjigovodja. Upokojila se je leta 1971, ko ji je bilo 53 let, potem pa je nekaj časa delala še honorarno, sprva v Svilanitu, zatem pa še v Kočni. Zdej je doma, kjer ji ne manjka dela, saj mora poleg ostalih opravil skrbeti za svojo bolno mater, pa še vnučka popazi, kadar je snaha dopoldan v službi. Ko sva se z njo pogovarjali o organizaciji srečanja upokojencev nama je povedala, da je že sama razmišljala o tem, da bi snidenje upokojencev pripravili v delovni organizaciji, saj bi se ga poleg večjega števila sodelavcev udeležil tudi marsikateri upokojenec, ki se dosedaj ni udeleževal izletov, ker mu zdravje ni dopuščalo dolgih voženj in celodnevni potepanj. »Izlet je nekaj lepega«, nadaljuje Julči »vendar pa se precej denarja potroši za plačilo uslug in tudi vožnja je danes draga. Poleg tega pa nikoli ni mogoče ustreči vsem željam: eni bi si radi ogledovali kulturne in zgodovinske znamenitosti, drugim pa spet do teh ni in bi se rajši zabavali v kakšni gostilni, nazadnje pa slišiš kritike z ene ali druge strani.« Menim, da bi se s takšnim načinom srečanja strinjali tudi ostali upokojenci, saj tako ne bi bili vezani na celo družino in na prevoz, pač pa bi ostali toliko časa kot bi

sami želeli. Seveda pa ob tem ne smemo pozabiti tudi na materialno plat, saj imajo upokoјenci zelo skromne pokojnine, še zlasti, če jih primerjamo z osebnimi dohodki, ki jih prejemo mi. Julčina pokojnina za polno pokojninsko dobo znaša 25.000 din in če jo primerjamo z osebnim dohodkom, ki bi ga prejela, če bi delala, to je cca 48.000 din, lahko ugotovimo, kako malo pozornosti smo posvečali nagrajevanju minulega dela. Ob njenem prihodu leta 1951 je bil razvoj Svilarita še v povojih in se je takrat večjo pozornost posvečalo samemu razvoju tovarne in vlaganju v osnovna sredstva, manj pa osebnim dohodkom.

Poslovili sva se od Julči Krapež in obiskali še eno upokoјenko, ki živi v Mekinjah – **Dokl Julijano**, katere pa nisva poznali, saj se je upokoјila, ko naju še ni bilo v Svilaritu. Pogovor je kljub temu hitro stekel, še zlasti, ker sva poznali njenega sina Goričan Jožeta, našega sodelavca.

Pot jo je v Kamnik pripeljala iz Maribora, kjer je delala v tekstilni tovarni pri Erlacherju v času, ko so bile še privatne delavnice. Svoj dom si je ustvarila v stanovanjski hiši v bližini nogometnega igrišča, v kateri so sprva prebivali vojaki, nato pa športniki. Tu sedaj živi s svojim najmlajšim sinom.

V Svilaritu se je zaposlila 1950 leta in delala v tkalnici kot vezalka osnov do upokoјitve 1967 leta, ko je dopolnila 30 let delovne dobe. Sadovi njenega dela sedaj znašajo 17.000 din mesečno in pravi, da mora ob današnji draginji zelo paziti na vsak dinar, še zlasti ker sta si s sinom preuredila stanovanje in morata vračati posojila.

Julijana Dokl je izredno umirjena ženska in tudi sama pravi, da je morala v življenju marsikaj potrpeti, vendar pa se jezila ni nikoli in tudi živce ima dobro ohranjene. S Kiko sva se spogledali in se zamislili, kako nervozni in nepotrpežljivi smo mladi že sedaj, le kašni bomo, če bomo dočakali njena leta!

Poleti precejšen del časa preživi na svojem vrtičku, na katerem pridela vso zelenjavo, pozimi pa si poleg ostalih stvari krajša čas s pletenjem.

»Moraš nekaj delati, sicer oslabiš« pravi Julijana in dodaja, da se nad zdravjem ne more pritoževati in tudi sicer je zadovoljna, le denarja bi moralo biti malo več. Sicer pa ji njeni trije sinovi veliko pomagajo in nanje je zelo ponosna, še zlasti na najmlajšega.

Izletov upokoјencev se je vedno rada udeleževala, čeprav v zadnjem času nekoliko težje prenaša vožnje, pravi pa, da je sedaj že težje vskladiti želje vseh, saj je med generacijami upokoјencev nastal večji razmak in zato je bila navdušena nad predlogom, da bi srečanja organizirali tudi v Svilaritu.

Poslovili sva se od Dokl Julijane pogled pa se nama je ujel na oknu stanovanjske hiše, ki jo je olepšal lonček azaleje.

S Kiko sva imeli namen obiskati še nekaj upokoјencev, vendar pa nama je čas prehitro minil in ostalo ga je le še toliko, da sva »skočili« na obisk k **Suštar Jožici**. Pošteno zasopihani sva

V »Svilaritu« sem preživela slabe in dobre čase

»velikokrat mislim na vas« pravi Francka

Julijana Dokl, vedra in zadovoljna

prispeli do njenega stanovanja v tretjem nadstropju, ona pa se nama je v pozdrav zasmejala in se pošalila: »O madona, saj še jaz preskakujem po dve stopnici, pa jih vidve ne bi!« Kako tudi ne, saj je Jožica postala prava športnica! Komaj sva se udobno namestili v fotelje, že nama je pokazala sliko z republiškega prvenstva v keglanju, ki je bilo 6. oktobra lani v Poštojani in kjer so kamniške upokoјen-

ke zasedle 1. mesto. »7 ur smo igrale, pa vendar nismo klonile in premagale ekipe, ki so imele veliko boljše pogoje za trening kot me. Domačini so bili tako jezni, da so takoj zapustili dvorano«, navdušena pripoveduje Jožica. Tudi njen mož, ki je predsednik odbora za rekreacijo upokoјencev se je vključil v pogovor in jih pohvalil. »Le treme se morajo znebiti, saj se pred tekmo tresejo kot pubertetnice«, se pošali. V kegljaški ekipi sodelujeta še dve naši upokoјenki – Plahutnikova Julči in Podgorškova Milena, Žavbije-va Pepca pa se je vključila v balinanje. »Med upokoјenci je tako »lušno«. Kot ena družina smo in tudi rojstne dneve skupaj praznujemo«, se razneži Jožica in ob tem naju zaprosi, če bi lahko kakšen izvod Kamniškega tekstilca pošiljali tudi Društvu upokoјencev. No, menim da tej želji res ne bo težko ugoditi.

Jožica se je upokoјila 1983 leta in je bila zelo razočarana nad svojo prvo pokojnino, saj je znašala le 9.360,00 din. Njeno nejevoljo lahko razumemo, še zlasti če vemo, da bi prejela enkrat višji osebni dohodek, če bi delala. V tem času so se pokojnine nekoliko povišale, tako da sedaj prejema po 16.000 din mesečno in je s tem denarjem že kar zadovoljna.

Za naš predlog v zvezi s srečanjem upokoјencev v Svilaritu je že slišala in je bila nad njim zelo navdušena, saj pravi, da ji ni toliko za razne ogleda, ampak se rajši zabava v družbi in malo poklepetu. Slišala je tudi za našo idejo, da bi lahko upokoјencem dali nagrado v polovični višini našega regresa, če bi se bili pripravljene vsi zaposleni odreči 30 starim tisočakom od povprečne višine regresa. O tem sva s Kiko dosedaj modro molčali, saj bodo o tem razpravljali še naši samoupravni organi, vendar pa menim, da ne bo nikogar, ki se ne bi bil pripravljen odreči temu minimalnemu znesku, za vsakega upokoјenca pa bi to le pomenilo dodatnih 250 tisočakov. »Lepo je, da ste se tudi mladi spomnili na nas«, pravi Jožica, »saj smo se tudi »stari« na vas, da ste prišli v polakirane prostore.«

Čas je minil kot bi mignil, saj nama je imela Jožica toliko povedati, kako uživa v svojem pokoju. In povem vam, res ji ne more biti dolgčas – gospodinjska dela, treningi, tekme, sprehodi, nabiranje gob in uživanje ob morskem zraku so ji dodobra zapolnili življenje.

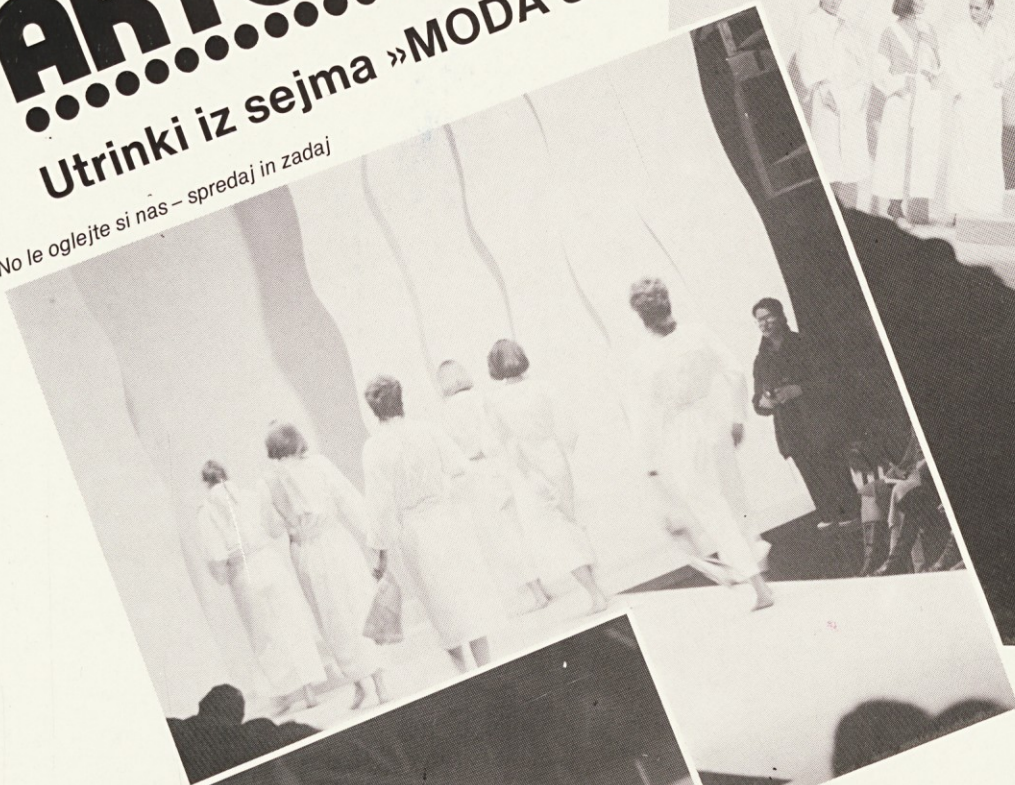
Lepo je bilo pokramljati z našimi upokoјenci, s skromnimi in preprostimi ljudmi, kakršne je izklesalo življenje. Pomislila sem, kako malo je potrebno, da jih razveseliš – le bežen obisk, stisk roke in mogoče še kakšen cvet. Se jih ne spomnimo premalokrat?

Senožetnik Mija

AKTUALNO

Utrinki iz sejma »MODA 85«

No le oglejte si nas – spredaj in zadaj

Za oči potrošnikov moram biti lep

Da nam bo izložbeni prostor
pričaral trenutke počitnic, se
ve s »SVILANITOM«

